

Únor /08

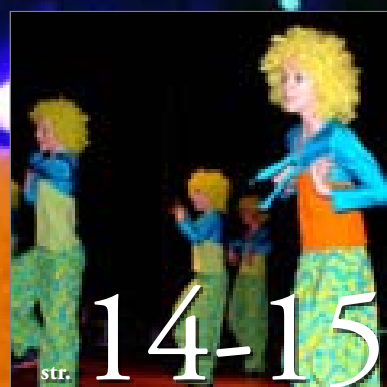
mozaika

Pionýra

SEDMIKVÍTEK str. 20, 21, 26, 27

„Ledovka“ očima habartovských

Koncert Děti dětem

Víčí polo

Koncert Děti dětem	(1, 12, 14-15)
Ledová Praha 2008	(2, 9)
Jednala Česká rada Pionýra	(4)
Zdravotní registrační poplatky	(6)
Co se zkratkou o. s.	(7)
Finále Sedmikvítků	(20, 26, 27)

Hudebník **Karel Vágner** řekl Mozaice:
„Pro děti hraju a zpívám vždycky rád...“

str. (13)

Ledová Praha

VÝSTAVY - EXHIBITIONS
1. - 3. února 2008

9 000
účastníků

Každoročně o pololetních prázdninách pro děti, které se chtějí pobavit a rozšířit své vědomosti o pražských kulturních památkách, pořádá Pionýr ve spolupráci s Nadací Dětem 3. tisíciletí akci Ledová Praha. Letos ve dnech 1. - 3. února již poosmé. Tradičním partnerem je Generali Pojišťovna a. s., hlavním mediálním partnerem Český rozhlas 1 - Radiožurnál.

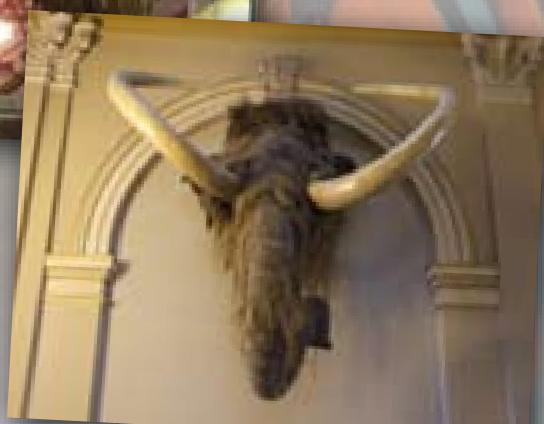
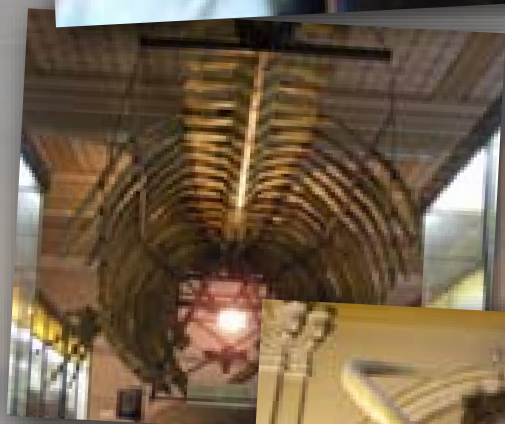

Letošní Ledová Praha nabídla devíti tisícům účastníků z celé republiky jednotnou vstupenku, která jim otevřela dveře do muzeí, jež bylo možné navštívit zdarma nebo za symbolickou cenu.

Zdarma byla možnost zúčastnit se koncertu Děti dětem 1. února ve Společenském sále Kongresového centra Praha, kde vystoupily děti z celé republiky v nejzajímavějších vystoupení jednotlivých oblastí Pionýrského Sedmikvítku i zajímaví profesionální hosté.

Hlavním lákadlem Ledové Prahy je vždy celá řada spolupracujících muzeí, institucí a památek. Zdarma účastníky letos uvítali v Národním muzeu a jeho expozicích a v Muzeu Policie ČR. Se slevami mohli navštívit Pražský hrad, Židovské muzeum, Národní galerii, Poštovní muzeum, Bobovou dráhu, Mořský svět, Loretu, památky ve správě Pražské informační služby, Muzeum miniatur, Muzeum hl. města Prahy, Martinický palác a Muzeum hudebních strojů, Botanická zahrada UK, Wax Museum Prague, Žižkovskou televizní věž a Klementinum.

Mimopražským kolektivům z pionýrských skupin, škol a dětských domovů bylo zajištěno ubytování v pražských školách a pro snazší cestování po městě také jednotná jízdenka na MHD v Praze.

Úvodník

Dva roky v jednom a inflace...

Je to problém, který musí každoročně řešit nejen všechna sdružení dětí a mládeže, ale i školství. Neboť každý rok je především kalendářní (a tudíž i ekonomický), ale v jeho průběhu končí i jeden rok školní, a tedy i pionýrský, a začíná ten další. Koncem a začátkem roku se tím pádem hodnotí rozpočty, granty, zkrátka hospodářské výsledky, počítá se, co kdo má dát a dal... Což ovšem může mít vliv i na potřebné peněžní přínosy či úbytky roku pionýrského, končího tábory.

Kalendářní rok 2008 zdá se mi být v mlze. Balík ekonomických reforem spolu s globálními vlivy světové potřeby i spotřeby energií a potravin nám v ČR podle zveřejněných údajů „vynesl“ už na začátku více než sedmiprocentní inflaci. Čili, co v minulosti stálo stovku, stojí (zatím) zhruba 107Kč. Budiž, řekne si možná někdo, to se dá zvládnout... Jenže, stejně tak platí, že tábor, který loni dobře fungoval se stotisícovým rozpočtem, bude zřejmě muset počítat už se sedmi tisíci navíc, a to není už malý pakatel... S vyššími granty těžko počítat a tak se nejspíš bude muset vybrat víc od účastníků, tedy od dětí, má-li, mimo jiné, být „opravdu dobrý“.

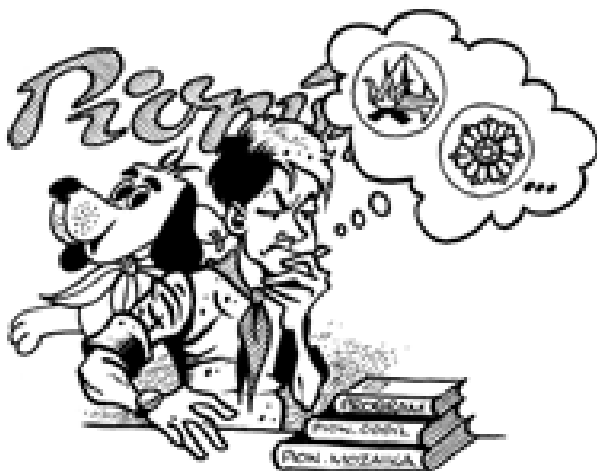
V mlze zůstává i problém „registračních poplatků“ ve zdravotnictví. Podrobně se jím ostatně zabývá pionýrská ekonomka Kateřina Brejchová v tomto čísle. Ani vynikající astrolog však neodhadne, kolik dětí si na našem táboře zhmoždí kotník, či nastydne a bude muset k lékaři, pro léky a nedej bože na pár dní do nemocnice. A nejde jen o tábory, „vyvrcholení celoroční činnosti“ oddílů a skupin, jde vlastně o každý výlet, sraz, setkání, sportovní soutěž či třeba přehlídku některé oblasti Pionýrského Sedmikvítku.

A co děti? Dovolím si parafrázovat známé písničky: „Mají si zač hrát?“ Růst cen chť nechtě zasahuje i do jejich her. Za málo peněz málo muziky. A pak je tu otázka: vyřešíme růst nákladů tím, že vybereme víc peněz od našich pionýrů?

Předpokládám, že známe nejen ty „své“ děti, ale že také něco víme o sociálním postavení a možnostech jejich rodičů. Je celkem známo, že ti „movitější“ investují do lepšího vzdělání svých potomků, elitních soukromých škol, a ve volném čase pak posílají děti na výuku jazyků, sportovat do lukrativně perspektivních oddílů fotbalu, hokeje, tenisu apod., nebo se umělecky rozvíjet v kroužcích moderních i módních tanců...

Nejsem asi sám, kdo má obavy, že naši pionýři pocházejí spíše z vrstev středních a nižších příjmů. A to znamená i otázku: neubude nám dětí prostě proto, že jejich rodiče začnou šetřit i na jejich volnočasových aktivitách? Nebo se podaří najít pochopení a hlavně finanční podporu u místních orgánů, sponzorujících firem a podnikatelů?

Krtek, šéfredaktor

Obsah čísla

4. Z jednání ČRP
5. Co ukázaly ankety z VZ; Názory nových členů ČRP
6. O „zdravotních poplatcích“
7. Co se zkratkou o.s.?.; Pozvánka na „Kamínka“
8. Křišťálový Farda; Zemřela Stáňa Janská
9. Habartovští na „Ledovce“
10. Projekt All Together
11. Kamarádi v Maďarsku
12. Děti dětem - tradičně i netradičně
13. Vágner family - dvojrozhovor
- 14.^{15.} Děti dětem - fotoreportáž
- 16.^{17.} Tržiště; Robin a Páťa pomáhají
- 18.^{19.} Sami o sobě
20. Sedmikvítek - Rukodělné a výtvarné finále
21. Sedmikvítek - literatury a Clona
22. Proč je dítě osobnost?; Jak na CETEH
23. Vybavení na výpravy
24. Kaleidoskop zajímavostí; Z Ústředí Pionýra
25. ČRDM: Cena Přístav; Zlatý Ámos
26. Sedmikvítek - hudba a divadlo
27. Sedmikvítek - folklórní tanec

Kalendárium republikových akcí

republikové akce a soutěže Pionýra

název akce	oblast činnosti	pořadatel	termín	místo
Uzlařská soutěž „O putovní pohár Zlaté růže“	turistická	Jihočeská KOP	4. - 6. 4. 2008	České Budějovice
Kamínka	vzdělávací	ÚPVC	11. - 13. 4. 2008	Kamýk n. Vltavou
Bambiriáda	všestranné	ČRDM	22. - 25. 5. 2008	celá republika
Branná hra „Cesta odhodlání“	všestranné	ČSOP	13. - 15. 6. 2008	Lužické hory
Letní táborová škola „Kamenecká“	vzdělávací	ČRP	20. - 30. 8. 2008	místo se hledá

Mozaika Pionýra - vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 11. 2. 2008. Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Příspěvky přijímáme ve formátech textů Times New Roman (velikost písma 12), foto JPG, hustota skenu 300 dpi. Odpovědný redaktor: Mgr. Karel Krtečka (Krtek); tajemník redakce: Jakub Kořínek (Jakub). Redakční rada: Mgr. Martin Bělohávek (Martin), Miroslav Jalovecký (Mirek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). Ilustrace: Jiří Filípek, Vladimír Pergler, Dalibor Vlach, Vladimír Švec. Grafická úprava: pixelia.cz. Tisk: BOFTISK Nymburk. Distribuce: Complete Mail s.r.o. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Z jednání České rady Pionýra

Zástupci krajských organizací Pionýra - členové ČRP se sešli koncem ledna v osadě Skokovy na druhém zasedání ČRP. První bylo na výročním zasedání, kde proběhla volba členů VV ČRP a ekonoma Pionýra.

První částí programu bylo jednání o systému práce rady, jejích členů a orgánů. K tomu byli přizváni i členové revizní komise a nejvyšší rozhodčí komise. Schvalovala se totiž novela „Jednací řády Pionýra - celostátní úroveň“, která se týká i jich. Dále se jednalo o přípravě akcí, Výroční zprávy PIONÝR 2007, činnosti Dokumentačního střediska Pionýra, problematice nemovitostí (součástí byla i obhlídka ČOV, kterou Pionýr ve Skokovech vlastní).

Ekonomický blok sliboval vážně, ale nakonec se rozpočet 2008 přijal po klidné a věcné rozpravě. Směrnice o nakládání s majetkem byla v kuloárech cupována... ostatně zpracovatelka (ekonomka Pionýra - Kateřina) nezůstala nic dlužna varování, které pronesla na jednání ČRP v září, aby se všichni, kdož ji ukládali návrh dokumentu zpracovat, připravili na její pojetí. Debata se však stočila především na otázku odpovědnosti a toho, že členové ČRP musejí hájit především zájem Pionýra, jako jeho reprezentanti a zájmy dílčí se tímto hlediskem musejí poměřovat. Přijaté usnesení směřuje k dopracování předloženého konceptu tak, aby šlo o dobrý předpis, který by Pionýru měl prospívat.

O to větší byl zápal při projednávání žádostí, vymykajících se z běžného režimu: od Liberecké KOP k výjimkám z dotačního systému, žádost KOP Hradečáků o převod nemovitosti či požadavek PS Úsměv. Zde se jednoznačně projevilo, že pouze podle papíru se rozhoduje vždy složitě, a tak Liberečáci uspěli zejména proto, že přijel osobně předseda KOP, aby doplnil písemné podání, požadavek vysvětlil a reagoval na dotazy. Ostatní předkladatelé vzali, bohužel, věc jako formalitu a podle toho to také dopadlo.

Část věnovaná vnějším vztahům - rozhodnutí o potvrzení členství v ČRDM se sice bere už za dost obvyklý závěr, ale vyjádření podpory kandidatury J. Leta do funkce předsedy ČRDM již „tuctový“ jev není. A že se stále pracuje i na naplňování základního úkolu z „Poselství 2006“ prokázalo i rozhodnutí o vstupu Pionýra do České společnosti pro rozvoj lidských zdrojů (a ani zde nešlo o prosté odhlasování návrhu, ale rozpravu o výhodách a smyslu tohoto kroku).

Součástí programu byla příprava a vzdělávání členů ČRP, čemuž byl věnován večerní programový blok. Stojí za to připomenout, že se ho poctivě zúčastnili i „služebně starší“ členové orgánu, kteří se jistě mohli vymlouvat, že jim to už těžko co přinese.

Jestli něco provázelo celé jednání ČRP v novém funkčním období, tak to bylo zaujetí a nikoli pouhé odhlasování na stůl položených papírů. Což je asi nejsilnější dojem z jednání a pro všechny velmi dobrá zpráva. **Martin**

Nabídka vzdělávacích akcí ÚPVC v roce 2008

výběr

Hlavní vedoucí dětských táborů

- 7. - 9. 3. - Jihomoravské PVC
- 29. 3. - doškolení - Olomoucké PVC
- 19. 4. - doškolení - PVC kraje Vysočina
- 18. - 20. 4. Zlínské PVC
- 16. - 18. 5. Olomoucké PVC
- 12. - 14. 9. PVC kraje Vysočina

Zdravotník zotavovacích akcí

- 11. - 13. 4, 25. - 27. 4. Jihomoravské PVC
- 5. 6. Jihomoravské PVC

Kvalifikace instruktora a OV

- 1. 2. - 1. 3. Plzeňské PVC; PS Mír Domažlice
- 6. 2. - 5. 3. 1. část - Jihomoravské PVC
- 21. - 23. 3. zahájení - Liberecké PVC
- 11. - 13. 4. Jihomoravské PVC
- 18. 4. zahájení - PVC kraje Vysočina
- 18. - 20. 4. Zlínské PVC; základna v Rajnochovicích
- 1. - 4. 5. Jihomoravské PVC
- 16. - 18. 5. Plzeňské PVC; Základna Lomíček u Stoda
- 31. 10. - 2. 11. Zlínské PVC; základna v Rajnochovicích
- 25. - 27. 4. PVC Královéhradeckého kraje; Slatina nad Zdobnicí

Z ostatních akcí:

- 22. - 24. 2. Rukodělná netradiční činnost - Velikonoce - Zlínské PVC; Švrčkov
- 29. - 31. 8. Netradiční aktivity Liberecké PVC

(Do nabídky jsou zahrnuty pouze akce, u kterých je v plánu práce PVC uveden termín konání).

Bahenní rada Pionýra

O České radě Pionýra se občas mluví jako o vrchnosti, odtržené od běžného života sdružení. Přes všechny snahy tvářit se, že tomu tak není, protože ČRP tvoří přímo členové jednotlivých pionýrských skupin, se na posledním jednání pravda ukázala v plné nahotě. Delegáti v přestávce po obědě vyrazili na **luxusní bahenní lázeň**! Za zmínku stojí i fakt, že provozovatelem lázně je ve sdružení dobře známý Tomáš Suchý. Můžeme jen spekulovat, zda byla tato služba hrazena **z členských příspěvků**, rozhodně ale takovéto požitky členům ČRP, kteří by měli s plným nasazením usilovat o lepší příští, nenáleží.

Pobuřující na celé věci je i skutečnost, že radovánek se účastnil i předseda Pionýra **Petr Halada**. Po znovuzvolení na VI. výročním zasedání Pionýra mu nejspíš ještě o kousek narostl hřebínek a myslí si, že pozici a podporu má jistou! Přesto však, nejspíš hnán opatrností a obavou ze skandálu, vedl svou „skupinku požitkářů“ dírou v plotě, namísto hlavním vchodem. Naši zvědavosti a všetečnému objektivu ale neunikli. Investigativní redaktor Mozaiky byl pouze přímo na místě překvapen, že přes množství prvotřídního a **exkluzivně smrdutého** bahna, se lázně nezúčastnil Shrek, jenž je v tomto ohledu známým labužníkem. Pravděpodobně se zdržel v jídelně a dojídal zbytky od oběda, to ale bohužel nemáme zdokumentováno.

Paparazzo JK

Družně se stýkat...

To je to, co chceme umět, to je nejdůležitější princip. Překvapení? Vyhodnocení dvou anket, do nichž přispěli delegáti VI. výročního zasedání, vypovědělo jednoznačně - je možné hovořit o nějakém převažujícím hodnotovém směřování? Při určování důležitosti vybrali respondenti jako nejdůležitější zásadu přátelství - kamarádství. Mezi kompetencemi získala nejpočetnější podporu způsobilost rozvíjet kamarádské vztahy.

Je možné vyjádřit podiv nad tímto zjištěním? Když bezmála stovka odpovídajících označí za nejdůležitější výsledek našeho výchovného snažení, aby dospívající dítě kolem patnáctého roku si z oddílu odneslo především „schopnost rozvíjet kamarádské vztahy“, je to jistě námět k zamyšlení.

Ano, namítne někdo možná, výstup z takového šetření jistě nemůže konkurovat šířeji pojatým výzkumům a rozhodně ho nelze absolutizovat - ale skutečnost, že se výsledek protnul v obou průzkumech určitě nelze přehlédnout.

Pro mne osobně to znamená, že v dnešní společnosti, kde se těžko přehlédnutelně povyšuje jedinec a individualismus (jako zájem individua nad společností) nad jiné přístupy, ještě existuje zájem o pospolitost. Nadějně je to i pro myšlenku týmové součinnosti, pro široce vnímanou solidaritu.

Je to slibné třeba i proto, že někteří hovoří o odumírání klasické oddílové činnosti, na kterou dnes děti nemají čas či nad ní ohrnují nos. Jistě: nelze podceňovat obecné společenské vlivy, které opravdu směřují k jiným hodnotám. A musejí se proto promítnout i mezi děti a jejich přístupy a zájmy. Na druhé straně neexistuje dnes zatím seriózní studie, která by hovořila o významně dřívějším vyhraňování a směřování dětí k zájmům

a specializaci. Stále je však v naší společnosti významná skupina dětí, která přirozeně prahne po dobrodružství, romantice, partě a kamarádství - což jsou nejpřirozenější podpůrné pilíře oddílové činnosti.

Je jisté, že se v oddílech musí reagovat i na některé módní (ne vždy moderní!) jevy a že postavit činnost oddílu na aktivitě spočívající v patronátech lepších žáků nad prospěchově slabšími už je definitivně přežité. Ale to neznamená, že se v našich kolektivech přestaneme navzájem zajímat o své pracovní výsledky.

Tohle první krátké ohlédnutí za věcnými výsledky průzkumu ve dvou anketách působí možná trochu úsměvně, a klidně přiznám, že i trochu úmyslně - i pro odlehčení a vyvážení. Protože ho chci zakončit posmutnělou poznámkou, že kdyby anketu vyplnila většina delegátů, mohly být výsledky jiné - pro někoho možná realističtější, pro mne například věrohodnější.

Nicméně i těm, kdo přispěli ještě jednou: poděkování! Pomohli k hledání tendence a ta je, doufám, nadějná - přes možné různé pohledy a názory oceňujeme v Pionýru přátelství!

Martin

Anketa

Zeptali jsme se čtyř nových členů České rady Pionýra:

„S čím jste do ČRP šli, co byste do ní chtěli vnést a co si myslíte, že vám práce v ČRP dá?“

Jana Zemenová, PS Zlív: Šla jsem do ČRP s tím, že nevím, co od toho čekat. Doufám, že získám zkušenosti, které bych jinak nezískala. Až se rozkoukám, myslím, že si najdu téma, kterým bych se chtěla zabývat. Poznám, jak se to dělá jinde, bude to zdroj inspirace pro další práci ve sdružení.

Pavel Zdráhal, PS Kostka: Dá mi to snad pocit z dobře vykonané práce, nic víc neočekávám. Přišlo by mi ostudné, abychom nevyužili možnosti čerpání peněz ze strukturálních fondů Evropské unie. Chtěl bych nabídnout své zkušenosti a přispět celkově k nějaké inovaci...

Lucka Řezáčová, PS Kojetín: Byla jsem spíš přemluvená naším vedoucím, abych do ČRP šla. Protože jsem budoucí učitelka, ráda bych sem vnesla větší důraz na vzdělávání. No a odnést si odsud můžu určitě spoustu zkušeností do budoucna.

Vašek Kaplan, 90. TSP Brno: Chtěl bych zlepšit komunikaci s instruktory a zasadit se o pořádání outdoorových aktivit pro členy ve věku 15+, těch by Pionýr měl dělat víc. Tyhle akce zatím dělám pro Brno a rád bych pro ně získal i širší podporu. Jestli bude ČRP přínos pro mě osobně, to zatím nevím.

Co na akcích a táborech

s „regulačními poplatky“ ve zdravotnictví

Regulační poplatek u lékaře je zpravidla hrazen při návštěvě lékaře nebo lékařské pohotovosti předem. Platí to i pro pionýrské tábory, výpravy a další akce. Převzetím dítěte do péče totiž přebíráme i řadu povinností.

Na akcích neseme plnou zodpovědnost

Pokud není uhrazen u lékaře v hotovosti, má zdravotnické zařízení povinnost vystavit na regulační poplatek fakturační doklad (vzhledem k nepřítomnosti zákonného zástupce dítěte bude zřejmě takový doklad vystaven na jméno doprovázející osoby nebo pořadatele akce) a naši povinností je částku ve stanoveném termínu uhradit. Pokud ne, budeme evidováni jako dlužníci. Případná „občanská neposlušnost“ (neuhrazení poplatku) může znamenat další náklady spojené s vymáháním pohledávky. Praktické tedy bude zaplatit za ošetření přímo u lékaře.

Regulační poplatky se nevztahují na děti umístěné do náhradní ústavní výchovy a osoby ve finanční nouzi. To je ovšem třeba dostatečným způsobem doložit při ošetření dítěte.

Stanovisko právníka

Podle našeho právníka je osobou povinnou nést náklad na ošetření (regulační poplatek) vždy zákonný zástupce dítěte, tedy zpravidla rodič. Je tedy možné toto stanovisko převést do praxe formou refakturace těchto nákladů rodičům dítěte. Taková skutečnost by ovšem zcela jednoznačně měla být uvedena na závazné přihlášce, kterou rodič dítěte podepisuje.

Problematická „zúčtovatelných záloh“

Existuje i možnost vybrat od rodičů tzv. „zúčtovatelnou zálohu“ jako součást vybíraného účastnického poplatku. To ovšem zvyšuje nároky na účetní evidenci a dokumentaci při jejím zúčtování. Záloha a její zúčtování musí být nedílnou součástí účetní dokumentace. Pořadatel tábora (akce) by měl vždy jasně stanovit, v jakém termínu toto vyúčtování bude provedeno.

Refakturace nákladů

Refakturace nákladů na zdravotní péči o děti v průběhu našich akcí je ovšem diskutabilní při jejím praktickém provedení, protože:

1. Pokud budeme přenášet tyto náklady na rodiče, pak v řadě případů budeme skutečně přeúčtovat 30,- Kč za jednu návštěvu lékaře. Náklady a čas investovaný do této činnosti zřejmě nebudou zcela efektivně vynaloženy.
2. V případech, kdy tyto náklady budou spojeny se zdravotními problémy dítěte, kde má spoleziavinění ze strany pořadatele akce a jeho pracovníků je diskutabilní (úrazy, úpaly, infekční choroby, průjmy apod.), může takový krok vyhrotit komunikaci s rodiči nemocného nebo zraněného dítěte a být příčinou i dlouhotrvajícího sporu.

Považujeme proto zatím za vhodné, aby tyto poplatky byly hrazeny z rozpočtu akce. Už při sestavování rozpočtu je tedy nutné takový náklad předpokládat obdobně, jako v minulosti např. náklady na přepravu dítěte k lékaři. Dílčí úspory v těchto nákladech může přinést důsledná kontrola toho, zda děti dlouhodobě užívající léky mají dostatečnou zásobu na celý pobyt.

Pokud je dítě v průběhu naší akce hospitalizováno, je možné uhradit náklady

na hospitalizaci v průběhu tábora (o takový náklad lze snížit případnou vrátku rodičům za čas, kdy se dítě neúčastnilo tábora). S rodiči nemocného dítěte musí být tak jako tak pořadatel akce v kontaktu a podklady o provedené úhradě jim může ve fotokopii poskytnout.

Co říká zákon

Náležitosti dokladu stanovuje zákon následujícím způsobem:

„Zdravotnické zařízení je povinno vystavit pojištěnci nebo jeho zákonnému zástupci na jeho žádost doklad o zaplacení poplatku s uvedením čísla pojištěnce (§ 40 odst. 3), výše regulačního poplatku, dne jeho zaplacení, otiskem razítka zdravotnického zařízení a podpisem osoby, která regulační poplatek přijala, a jde-li o zařízení lékárenské péče, též s uvedením názvu léčivého přípravku nebo potraviny pro zvláštní lékařské účely a výše doplatku, který se započítává do limitu podle § 16b odst. 1.“ Významná část automaticky vydávaných dokladů zejména v nemocnicích tyto náležitosti však nesplňuje.

Zejména u chronicky nemocných dětí je možné, že jejich roční náklady přesáhnou zákonem stanovenou částku (5000 Kč) a rodiče budou nárokovat vrácení části nákladů. V případě přenesení nákladů bude rodič jistě vyžadovat doklad o provedené platbě.

Na zdraví dětí nemůžeme šetřit

Přestože cílem zákona je podle jeho předkladatelů zabránit nadužívání zdravotní péče v ČR, věříme, že v případě zdravotníků na našich akcích zvítězí zdravý rozum a úvahy o případné návštěvě lékaře s nemocným nebo zraněným dítětem nebudou vedeny potřebou státního rozpočtu. Na rozdíl od většiny rodičů, kteří svého potomka detailně znají, nejsme schopni odhadnout vážnost jeho zdravotního stavu a tak bude i nadále vhodné vyhledat včas odbornou lékařskou pomoc i za cenu dalšího nadužívání požitků ve zdravotnictví.

V souladu s novelizovanou zákonnou úpravou jsme se obrátili na náš územně příslušný Finanční úřad se žádostí o stanovisko, zda provedená úhrada ze strany pořadatele akce je daňovým nákladem, což ovlivní způsob zaúčtování takového nákladu.

Podrobně se budeme věnovat otázce správného zaúčtování v některém z dalších čísel zpravodaje Tu-ňák.

Kateřina Brejchová,
ekonomka Pionýra

Pani Štědrá, dáte mi 270 korun za doktora.

Jak je to s novou verzí Statutu Pionýra

a s připojením zkratky o. s.

Od 3. června 2006 účinná novela zákona o sdružování občanů z. č. 342/2006 Sb. (č. 83/1990 Sb.), nařizující nově vznikajícím občanským sdružením povinnost k jejich názvu připojit ještě označení občanské sdružení, nebo zkratku o.s. zároveň ukládá již existujícím občanským sdružením, aby toto označení ke svým názvům doplnila a to nejpozději do 3. června 2009.

Dosavadní vývoj

Zákonodárci si po půldruhém roce osvojili názor, že tato povinnost zbytečně administrativně i finančně zatěžuje občanská sdružení - náklady mají spočívat, dle důvodové zprávy předkládaného návrhu, nejen v samotné změně stanov a následné registraci u Ministerstva vnitra, ale i ve výlohách spojených s prezentací občanského sdružení, (změna webových stránek, razítka, hlavičkových papírů apod.), dále jsou zmíněny i nemalé výdaje, spojené s oznámením změny názvu u dalších správních orgánů (katastr nemovitostí, finanční a živnostenské úřady atd.).

Jakkoli je toto zjištění pravdivé, nelze pominout původní účel a důvod novely: zpřehlednění sektoru občanských sdružení, zejména pro tzv. třetí osoby, které se sdruženími jednají (samí na tuto nepřehlednost žehráme!). Je totiž neoddiskutovatelné, že občanská sdružení pro malé nároky na jejich založení, dosti neúměrné jejich právům a možnostem, jsou využívány i jako zástěrka pro ne vždy legální činnost.

Právní vakuum nám nehrozí

Výše zmíněný poslanecký návrh rozdělil Poslaneckou sněmovnu a Senát na dva tábory, stanovisko vlády k navržené novele bylo záporné, což věcně odůvodnila tím, že původní záměr zákona (tedy zdůraznění postavení občanských sdružení a ochrana právní jistoty) je důležitější, než důvody pro jeho zrušení - administrativní náročnost.

Novelu ovšem nakonec v prosinci 2007 Poslanecká sněmovna schválila, v lednu 2008 tak učinil i Senát. Po přijetí normy Parlamentem ČR, tak nyní zbývá již jen podpis prezidenta republiky, aby zákon mohl projít Sbírkou zákonů a vstoupit v platnost.

A tak čekáme - podobně jako vyčkávají úředníci příslušného odboru Ministerstva vnitra - abychom formální proces kolem Statutu Pionýra neprováděli v krátké době opakovaně. Právní vakuum Pionýru nehrozí, neboť existuje relevantní dokument a upravený je k dispozici na Ministerstvu vnitra, kde (řekněme) probíhá řízení.

Chystá se další „rekodifikace“

Změnu názvu občanského sdružení lze provést pouze změnou stanov. K tomu řada občanských sdružení v souladu s uvedenou právní úpravou již přistoupila (z cca 65 000 registrovaných občanských sdružení to je cca 10 000). Onu „zbytečnou“ a nákladnou administrativu podstoupila prostě proto, že chtěla naplnit dikci zákona...

Pro nás je dosavadní legislativní postup novely „výhodný“. Nemusíme (zatím) složitý proces úpravy jména provádět, ale stojí za to nad tím popřemýšlet. Za zvláštní lze považovat fakt, jak někteří poslanci a senátoři celou záležitost bagatelizují a nezapomenou se pochválit, že přijetím navrhované novely napravili „unáhlené“ přijetí zákona a prokázali, že své chyby dokáží změnit. Ovšem také to vypadá jako ukázka, že dodržování zákona se nevyplácí.

Trochu humorně pak působí argument, že nynější platné označení občanských sdružení je nekoncepční vzhledem k připravované rekodifikaci občanského zákoníku, která má významně zasáhnout do sektoru občanských sdružení a „způsobit“ jeho radikální proměnu.

Martin

Pozvánka na Kamínka Kamýk 2008

Snad každý z nás to někdy zažil: V klubovně, na táboře, ve srubu, v chatě... pomalu se snáší soumrak a kolem kamínek se schází človičkové. Někdo vezme do ruky kytaru, jiný zas vypráví nějaký příběh. Zkrátka kolem kamínek je pohoda.

Po čtyřech letech zaplanou kamínka opět v Kamýku nad Vltavou, kde akce před pěti lety začala, a věříme, že pohoda bude i tam. Kamínka Kamýk, to je víkend plný zážitků, inspirace, nápadů a námětů pro vedoucí a instruktory. Můžete zde navštívit různé semináře a dílny, využít některý z nabídkových programů, ale především můžete přijet předat nějaké své zkušenosti či naopak si nějaké odvézt. Kamínka Kamýk jsou totiž především výměnou zkušeností mezi účastníky, kteří na akci dorazí z nejrůznějších koutů naší vlasti.

Program akce se ještě dotváří, ale již teď můžeme slíbit několik seminářů a dílen zaměřených na věkovou kategorii 15+. Věříme, že se akce zúčastní celá řada náctiletých, kteří si koneckonců již program vytvářejí tak trochu sami a Kamínka jim s tím mohou pomoci.

Na akci budou také oblíbené rukodělné dílny, herní programy, indiánské týpí s možností přespání... Je možné, že i na vaši skupině nebo dokonce vy sami můžete nabídnout nějaký zajímavý program. Může to být třeba jen ukázka některé zajímavé činnosti. Pokud tomu tak je, ozvěte se na simek@pontex.cz nebo na telefon 721 825 585.

Zaujme jistě i doprovodný program. Tradičně to bude herna deskových her, kde si můžete hry nejen zahrát, ale také se dozvědět, zda jsou vhodné zrovna pro vaše děti na skupině. Také další doprovodný program je na Kamínkách dobrou tradicí, ale tentokrát bude pojetí trochu jiné. Čajovna a trochu i kavárna bude zcela v režii náctiletých, kteří zde vytvoří otevřený klub pro různé povídání, ale třeba i vážnější diskuse.

Letošní Kamínka budou ve znamení vláček. Přestože do samotného Kamýku vlak nejedí, my jej alespoň pro tento víkend zavedeme. Mašinky nás budou směřovat na jednotlivá nádraží a do dalších prostor, jako třeba nádražní bufet, lehátkové vozy... Veškeré informace získáte nejen v informačním centru, ale také na odjezdové tabuli. Tak tedy přehodíme výhybku a vzhůru na Kamínka Kamýk 2008.

Křišťálový Farda

Křišťálová vlašťovka za mnohaletou práci pro děti je v Pionýru nejvyšším vyznamenáním, udělovaným jen jednomu člověku za rok. Na VI. Výročním zasedání Pionýra ji převzal Vladimír Farský - Farda, vedoucí pionýrské skupiny z Boskovic.

Od angoráků ke skautům

Žil jen s maminkou, otce poprvé potkal den po své svatbě. „Chovali jsme angorské králíky někdy až 80, takže z toho plynulo mnohé. Ze školy na trávu, sušit seno, okopávat řepu, vyvážet hnůj a pomáhat stříhat vlnu. V roce 1969 mě maminka vykopla něco dělat do Junáka. Tam jsem strávil dva roky a absolvoval dva tábory,“ vzpomíná Farda. Jako dítě hrál také basket, od šestnácti let začal s horolezectvím. Má na kontě mimo jiné několik „pětkových“ stěn ve Vysokých Tatrách. Ze základky odešel na Železniční průmyslovku do Břeclavi. Od maturity je 30 let strojevedoucím.

„V roce 1970 byl Junák zakázán a my jsme byli papírově převedeni do Pionýrské organizace SSM“, vypráví Farda. „Coby dítě jsem to nějak neřešil, ale řešit jsem musel jinou věc: Naši vedoucí řekli, že buď budou skauti nebo nic a skončili. Naštěstí jeden se uvolil, že nám bude dělat papírově vedoucího, čímž náš oddíl zachránil“, dodává. V podstatě se vedli sami. V týdnu družinové schůzky, v sobotu výpravy. Párkrát do roka víkendovka. Nejstarší kluci měli 17 let. Ve vlnu ale oddílu zůstalo vybavení tábora. Spojili se s podobnou partou z Letovic a třikrát pak společně jeli na tábor do Údolí bledulí kousek pod Pernštejnem.

Zůstal pionýrem

V sedmdesátých letech v Boskovicích postupně vznikají tři pionýrské skupiny, na jedné z nich Farda pracuje během roku i na táborech. Stává se členem Komise branné výchovy OR PO SSM, pořádá okresní pionýrské srazy, zvolili jej i do České Ústřední rady PO SSM. V roce 1990 od toho pionýrování mohl, jak mnozí jiní, přejít jinam. Zůstal však pionýrem.

„Skončili profíci skupináři, spojili jsme všechny PS v Boskovicích do jedné a já jsem její vedoucí dodnes,“ konstatuje „křišťálový“ Farda. Stává se i předsedou Okresní rady Pionýra v Blansku, v letech 1995 - 98 je i členem Výkonného výboru České rady Pionýra a po restrukturalizaci okresů i členem Výkonného výboru Jihomoravské KRP... Stále je i vedoucím pionýrské skupiny v Boskovicích, která má čtyři oddíly a téměř 80 členů. „V současné době je naše skupina vlastníkem táborové základny Uhřinov u Velkého Meziříčí, kterou jsme si vypiplali doslova vlastníma rukama“, může se Farda také pochlubit. „Vloni jsem absolvoval svůj čtyřicátý tábor, počítáno od dítěte až po hlavase. Funkce jsem vystřídal snad všechny, včetně zdravotníka a vlastně kromě kuchaře, to by byly obden topinky“, usmívá se.

Dát do toho úplně všechno...

„Tomuhle spolku jsem v podstatě věnoval celý svůj život. Dvě manželky to se mnou nevydržely, i když jsem se s nimi seznámil v Pionýru, kde obě aktivně pracovaly. Dnes mám třetí, s každou jednu dceru a nejstarší Katka ze mě udělala loni dědka, Miša bude učitelka a nejmladší osmiletá Saša je můj miláček“, svěruje se boskovický skupinář a dodává: „Občas mrknu do starých alb, culím se jak pako a říkám si: byl to krásnej život“, a dodá svou pionýrskou zkušenost: „Ono má všechno svůj vývoj, který někdy nejsme schopni ovlivnit. Co ale můžeme je, abychom neustále hledali za sebe náhrady a ty nejlepší přesvědčovali, že bez nich to nepůjde. Každá parta, která nenajde aspoň jednoho magora, který do toho dá úplně všechno, se časem rozpadne.“

krt

Odešla Stáňa Jánská

(*23. 6. 1952, †16. 1. 2008)

Ve středu 16. ledna 2008 zemřela ve věku 55 let vedoucí Pionýrského centra Praha 2 Stanislava Jánská. Pracovala na 115. pionýrské skupině Družba v Praze, byla předsedkyní obvodní rady Pionýra Praha 2 a mnozí si ji jistě pamatujeme i jako členku České rady Pionýra.

Ať přemýšlím, jak chci, nenapadají mne na Stáňu špatné vzpomínky. Ne, že bychom se nedokázali hádat a potom na sebe křivě koukat (chvilinku), ale legrace bylo vždy mnohem víc, i když asi jak pro koho. Třeba když se snažila (takřka proti naší vůli) chránit před námi naše táborové děti. A manuál, který mi tehdy (v roce 1991) se svým mužem Martinem napsali, schovávám dodnes jako relikvii. Dovolím si a doufám, že by ona nebyla proti, část z této „příručky pro promované inženýry, kteří se domnívají, že pila je pouze hudební nástroj, hřebík koření do rýže a pařízek učitel matematiky“ ocitovat a prosím, vzpomeňte si při čtení na naši dobrou vůli:

„LISTY MALINOVÍ, aneb JAK VYVÉST SNADNO A RYCHLE TÁBOR ZE SVRABU“

...Jednou (základní) z podmínek je, že množství kapaliny v potravinách ovlivňuje kuchař, nikoliv počasí...

...Jídelna - slouží také jako společenská místnost. Ve Vašem případě ji lze využít pouze jako bazén - a nelze ji pohříchu využít jako jídelnu, neboť zde chybí a) lavice a b) stoly...

...Stoly učiníme omyvatelnými, neboť čuníci při jídle metají kolem sebe zbytky pokrmů, které se na neomyvatelném stole vrství, až vznikají hrboly znemožňující ešusu stát rovně. Stůl učiníme omyvatelným nejlépe igelitem...

...Místo lázeňského odpočinku (latrína) - poznámka k Vašemu: vypadnou-li na mne dveře, nezasadím je zpět, neukryji se ve křoví a nesleduji, jak padají na kamaráda! OPRÁVÍM JE!!!!

...V závěru se dovoluji zmínit a nejneuvěřitelnější zdejší stavbě a to je koza. To „vaše“ nesnese komentář, to se musí vidět. Já bych to nazvala spíš lama...

Samozřejmě, že toto nemůže smysl pro humor, který vnašela do našeho života, vystihnout. Takže jen dodám: Bude nám všem strašně chybět.

Malin

Děti dostaly vysvědčení

Mladí školáci mohou o víkendu zdarma navštívit pražské památky

Praha (exp) – Žákům základních, středních a speciálních škol všem včera skočilo první pololetí, ze škol si přinesli vysvědčení.

Pololetní zhodnocení školních výsledků je důležité zejména pro žáky základních škol, kteří si budou v únoru podávat přihlášky na střední školy a víceletá gymnázia.

Dnes děti zůstanou doma, mají pololetní prázdniny. Ačkoli má být prodloužený víkend zpočátku oblačný a postupně budou klesat teploty, děti nemusejí zoufat.

Mladí školáci mohou dnes a o víkendu navštívit pražské památky, muzea nebo galerie. A to zdarma, nebo s velkou slevou.

Stačí si v ústředí organizace Pionýr na Senovážném náměstí zdarma vyzvednout vstupenku s názvem Ledová Praha.

Vysvědčením všem neskončilo pololetí pouze mladým školákům. Ohodnocení školních výsledků obdrželi i odsouzení z věznic ve Vězeňské službě.

Více na straně 3

„Ledovka“ očima habartovských klubáků

V pátek

Klubáci z pionýrské skupiny des. Stanislava Roubala Habartov se vydávají na akci „Ledová Praha“. Vstáváme brzy ráno a odjíždíme do Sokolova a poté nasedáme na vlak, který nás doveze až do Prahy. Před polednem dorážíme do hlavního města, kde začíná naše dobrodružství.

Jedeme se hned ubytovat do školy a po krátkém odpočinku vyrážíme do Muzea hlavního města Prahy podívat se na výstavu plyšových medvídků. Je zde spousta medvědů a medvídků a dokonce pár z nich máme doma také. Nejstarší byli z roku 1910. Přečetli jsme si také historii jejich vzniku a zjistili, že se první medvěd narodil 23. října 1902 v továrně na plyšové hračky v městečku Giengen nedaleko německého Ulmu. V roce 1907 už opouští německou firmu 975 000 plyšových medvídků, z nichž 90% míří do USA. Jeho mezinárodní pojmenování „Teddy“ souvisí s postavou amerického prezidenta Theodora Roosevelta. V roce 1902, prý chtěli organizátoři honu na medvědy přivést prezidentovi na odstřel již dříve chyceného medvěda. To však prezident rozhořčeně odmítl. Po zveřejnění v listu Washington Post se stal Roosevelt ochráncem přírody a plyšový medvídek dostal jméno Teddy.

Z muzea přejíždíme metrem na Vyšehrad, na koncert „Děti dětem“, který pořádá Pionýr a nadace Dětem 3. tisíciletí, a s úžasem pozorujeme umění dětí, které zde vystupují s tanečními a pěveckými čísly. Po koncertu se jdeme podívat na Vyšehrad na krásy noční Prahy. Do školy se vracíme pozdě večer a unaveni uléháme do spacáků, abychom načerpali sílu na další den.

► Cesta domů

kriminalistické případy, prezentaci problematiky dopravní a letecké služby, cizinecké a pohraniční policie, ale i bývalé státní bezpečnosti.

Odtud jdeme do Muzea Antonína Dvořáka. Zde vidíme část skladatelových osobních věcí, například kalamář s perem, se kterým komponoval některé své symfonie, brýle, karty, nebo také část vybavení jednoho jeho pokoje.

V sobotu odpoledne

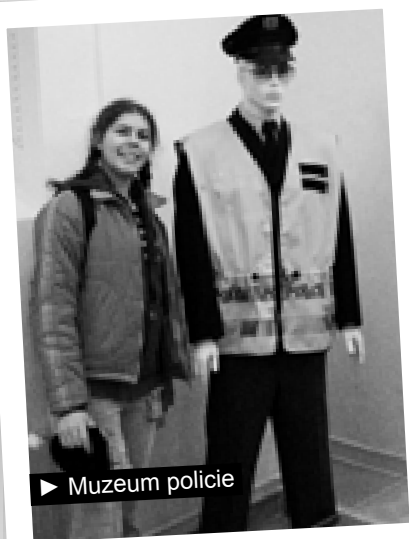
Jdeme na oběd do naší oblíbené pizzerie na Masarykově nádraží a poté se vydáváme tramvají k žižkovské televizní věži, která slouží také jako vyhlídka. Po pilířích věže lezou sochy dětských miminek „Babies“, které vytvořil sochař David Černý. Nám se jich podařilo napočítat celkem jedenáct. Naštěstí nám počasí přeje a my z věže vidíme v dálce i horu Říp. Vracíme se zpátky na zem a vyrážíme k Památníku Jana Žižky. Odtud je opět docela zajímavý výhled na další část Prahy.

Kousek od Památníku se nachází Armádní muzeum. V něm se seznamujeme se zbraněmi, stejnokroji, řády a vyznamenáními. Před muzeem je vystaven ruský tank a my si u něj děláme pár společných fotek na památku. Protože už začínáme pociťovat únavu, dáváme si krátkou přestávku a poté se vydáváme od Staroměstského náměstí na Václavák, kde dostáváme menší rozchod. Holky záměřily do obchodního domu „New Yorker“ a kluci si zašli na večeri do KFC. Odtud už jedeme zpět do školy, kde uléháme unaveni po dlouhém dni do spacáků.

V neděli

Už jen balíme věci, předáváme zpět uklizenou třídu a před polednem nasedáme do vlaku a jedeme domů. Doufáme, že se opět za rok vydáme do Prahy.

Anna Doušová, Tomáš Spurný,
Pionýrská skupina des. St. Roubala, Habartov

► Muzeum policie

V sobotu ráno

Vstáváme po sedmé hodině a vyrážíme na prohlídku Policejního muzea. Před vstupem do muzea nacházíme pro nás docela zajímavé stromy, platany. V muzeu se setkáváme s policisty a četníky v dobových uniformách.

Specialisté z oboru daktyloskopie nám ukázali, jak lze sejmut otisky z prázdného listu papíru, na který jsme položili svou dlaň. Shlédli jsme i ukázky činnosti zásahové jednotky a ukázku policejní sebeobrany. Ve stále

expozici vidíme historii, vznik, vývoj a činnost bezpečnostních sborů na území našeho státu, kriminalistiku a známé

Projekt „All Together“ si klade za cíl kriticky vyhodnotit činnost IFM-SEI ve vztahu ke znevýhodněným skupinám dětí a mládeže (národnostní, rasové, kulturní menšiny, děti z dětských domovů, zdravotně či psychicky handicapovaní apod.) a navrhnout možnosti jejich většího zapojení do naší běžné činnosti.

Připravuje se seminář v Norsku

IFM-SEI v rámci projektu All Together připravuje mezinárodní seminář zaměřený na výměnu zkušeností při práci se znevýhodněnými skupinami dětí a mládeže. Seminář se bude věnovat následujícím tématům:

- Výměna zkušeností v oblasti práce s širokým spektrem dětí a mládeže.
- Identifikace bariér účasti rozdílných skupin dětí a mládeže na naší činnosti.
- Hledání cest k překonání bariér a rozvoj strategií, vedoucích k otevřenosti našich organizací.
- Vytváření silnějších vazeb mezi dobrovolníky z jednotlivých organizací.

Seminář proběhne v termínu 22. - 27. 4. 2008 v Oslu (Norsko). Zájemce o účast by měl mít alespoň drobnou zkušenost z činnosti z nějakou sociálně znevýhodněnou skupinou dětí. Seminář je určen pro vedoucí starší osmnácti let.

Náklady na účast na semináři hradí IFM-SEI, Framfylkingen (Norsko) a dodatečný příspěvek na dopravu Pionýr.

ALL Together (en)

Following a needs analysis at the European Falcon Network it became clear that all European organisations face the same difficulty in including people with fewer opportunities. It was decided to focus on a common strategy to make our organisations more diverse. The project should be long-term (lasting a minimum of 3 years).

Aim:

To develop clear strategies to ensure European Falcon organisations are inclusive towards young people with fewer opportunities. European Falcon organisations have been established for some 80 - 100 years and in many cases are part of the traditional youth service delivering programmes for young people. We aim to critically evaluate these traditional groups, including identifying barriers to participation.

Objectives:

- To increase awareness of inclusion issues within our organisations.
- To research European Falcon organisations and critically evaluate how inclusive they are including identifying barriers to participation.
- To increase the participation of young people with fewer opportunities in our activities
- To involve more leaders from different backgrounds in our work.
- To share best-practice approaches towards better inclusion.

- To develop new approaches based on research and joint expertise
- To produce a publication for use by falcon organisations including research results and analysis of the current situation, best-practice examples and methodology.

Steering Group

There should be a steering group to co-ordinate the project including experts from our organisations. The Steering Group will include 50% people from different cultural backgrounds. There may be a core group and a wider group to get as much input as possible from different people.

First proposal/suggestions

- Tamsin Pearce - Secretary General
- Jiri Let - Vice-President (Europe)
- Birute Sabatauskaite - Educational Coordinator
- Kristian Fjellanger - Framfylkingen
- Linda Osborn - Woodcraft Folk
- Tom Searle - Woodcraft Folk
- Jana Janeckova - Czech Pionyr
- Marcela Haladova - Czech Pionyr

Kinderfreunde Austria and SJD Die Falken may be included but this still needs to be confirmed.

Letik

Pozn. red: Text v angličtině uvádíme záměrně, znalost jazyků pro zahraniční aktivitu je přece nezbytná.

Maďarsko

Magyarországi Gyermekbarátok Mozgalma – Hungarian Childfriends

Childfriends jsou na naše poměry malá organizace.

Její historie sahá až do vzdáleného roku 1917, kdy byla v Maďarsku založena.

Ve dvacátých letech po ukončení první světové války nastal velký rozkvět organizace a šíření myšlenky dobrovolné práce s dětmi ve volném čase a hájení dětských práv.

Od konce let třicátých vzhledem k politické situaci v Evropě byla její činnost utlumena, v mnoha místech ukončena.

V roce 1992 byla organizace Magyarországi Gyermekbarátok Mozgalma znovu založena. V roce 1997 vstoupila do IFM-SEI. Její hlavní činností je vedení několika oddílů či klubů dětí a mládeže, organizování letních táborů a boj za dětská práva.

► Vilmos Hanti – předseda Childfriends

Klub Falcon

V roce 1999 v Maďarsku Childfriends založili na naše poměry netradiční klub mladých lidí s názvem Falcon. Jeho náplní činnosti bylo utvoření stínové vlády mládeže, která odpovídá složení vlády v Maďarsku. V rámci své činnosti se na svých schůzkách zabývali přibližně stejnými tématy, jako vláda a prostřednictvím snahy o vyvolání jednání s jednotlivými ministry, premiérem a dalšími úředníky státní správy se snaží své závěry politikům předávat.

Vláda mládeže se scházela přibližně šestkrát do roka. Zájem o projekt byl tak velký, že dokonce do „Vlády Childfriends“ musely proběhnout volby.

Kontakty na Childfriends:

Peter Hanti,
(peter.hanti@gmail.com)
a www.gyermekbarat.hu

Zajímavostí může být i fakt, že maďarská vláda projekt podpořila částkou 100 000 forintů (cca 20 000 Kč).

► Dětská železnice

Pozvánka

Childfriends připravují na letní prázdniny 2008 mezinárodní tábor (festival) ve slovenské Galantě. Tábor organizují ve spolupráci se slovenskou organizací Fénix. Je připravován pro cca 200 účastníků z různých koutů Evropy. Tématem pro rok 2008 je „Společně v Evropě pro život v mírové společnosti“.

Téma může znít pro někoho příliš honosně, ale v podstatě vyjadřuje hlavní cíle mezinárodní spolupráce. Festival proběhne v termínu 29. 6. - 5. 7. 2008. Cena zahrnující ubytování, stravu 3x denně, program a organizaci tábora činí cca 850 Kč. Pokud připočítáte dopravu, pojištění a nějakou rezervu na vedlejší náklady, měla by se cena pro účastníka pohybovat okolo 1 500 Kč.

Program tábora zahrnuje například výlety, koupání, mezinárodní fotbalový turnaj, večery u táboráku, divadelní vystoupení.

V případě zájmu o více informací či o účast kontaktujte zahraničního tajemníka Pionýra, Jiřího Leta: 777 745 885, 234 621 320, zahranici@pionyr.cz

► V maďarských lázních

Děti dětem 2008...

Rozverná nálada, rozpoutaná moderátory ve Společenském sále pražského Kongresového centra při zahájení letošního koncertu Děti dětem, na okamžik zamrzla, když se na jevišti objevili dva pánové v tmavém společenském oblečení. Záhy však zase rozmrzla.

Ukázalo se, že ani Petr Halada, předseda Pionýra, ani prezident Nadace Dětem 3. tisíciletí Michal Pokorný nejsou žádní suchaři a dovedou se zhostit i moderátorských rolí a vrátit tisícovce převážně dětských diváků z celé republiky do tváří radost a veselí téměř bujaré. Definitivně, když se ruce otočili k publiku zády, na nichž měl každý jednu velkou bílou jedničku, čímž uvedli fakt, že jde letos již o 11. ročník populárního a tradičního pionýrského koncertu dětských a mladých talentů.

Tradičně i netradičně

Tradičně se předávaly Putovní poháry předsedy vlády ČR za dlouhodobou práci s dětmi v oblasti kultury i jejich repliky držitelům loňským. Tradičně již poněkolkáté přišli a byli uvítáni čestní hosté z poslanecké sněmovny, ministerstva školství, spolupracujících sdružení i zástupci sponzorů celé akce, bez nichž by se koncert neuskutečnil. Trochu netradiční bylo, že letos proběhl koncert z technických a organizačních důvodů v menším Společenském sále Kongresového centra, ale na druhou stranu tu bylo svým způsobem příjemnější prostředí - diváci i účinkující si byli jaksi blíží... Tradičně také Ing. Petr Hájek, předseda představenstva peněžního fondu pojišťovny Generali, největšího pionýrského sponzora, předal cenu pojišťovny Generali za aktivní účast v soutěžích, včetně „Víme si rady“, Milanu Hanusovi.

Při zahájení koncertu vyzval předseda Pionýra Petr Halada první náměstkyni ministra školství, mládeže a tělovýchovy Ing. Evu Bartoňovou, aby v rámci pololetek vystavila koncertu i své vysvědčení. Už v průběhu odpověděla: „Chci vám za tyto koncerty, jichž jsem se už několikrát zúčastnila, poděkovat. Mají krásnou atmosféru, a to je tedy ode mne to moje vysvědčení...“

Kvalita roste

Až profesionální vysoká úroveň jednotlivých částí programu koncertu letos leckoho až překvapila. Mnohá vystoupení i dost malých dětí by se uplatnila i v některé televizní show. Určitě zaujal Filip Stejskal, se svým bubnovým

Tradiční i netradiční, ale pořád pro děti...

rockovým sólem a mráz po zádech z té krásy běhal při soulovém zpěvu Andrey Hauerové. Překvapení z tolika talentů nám svěřil i hudební matador popmusic Karel Vágner (o tom i na další stránce). Možná některé z diváků zarazila převaha žánrů ve stylu popu, disca, rocku a hiphopu, někomu snad chybělo víc folklóru, poezie nebo výraznější zastoupení z Dětské porty.

Oproti minulým ročníkům měli letos větší prostor i skuteční profesionálové - Bára Zemanová, finalistka Superstar, letos jako host, ale před třemi lety na koncertu Děti dětem ještě jako zpěvačka své amatérské kapely, zmíněný hudebník Karel Vágner, jeho syn Josef (loňský „Objev roku“ z ankety Český slavík), a svým způsobem i Tereza (14), a Andulka (10) Vágnerovy.

Ale vystupovaly převážně děti a dospívající, takže základní idea, aby to totiž byl koncert dětí dětem, zůstala a dětským divákům se koncert nesporně líbil.

Zřejmě i Sedmikvítek už dospěl od v dobrém slova smyslu amatérských skupinek, part a oddílů, jež si rády zazpívají, zatančí a někde s tím chtějí i veřejně vystoupit, k profesionálně vedeným souborům a mladým umělcům, kteří mohou snít i o profesionálním uplatnění. To však nechceme posuzovat. Kvalita zkrátka roste.

Text Karel Krტიčka, foto Michal Moučka, Jiří Jirsa

„Někteří ti tanečníci i zpěváci jsou prostě úžasný...“

Hudebník, zpěvák, autor řady hitů popmusic a host koncertu Děti dětem Karel Vágner se svou rodinou „obsadil“ vcelku čtyři závěrečné části programu letošního koncertu Děti dětem. Samostatně vystoupil, nadšeně vítán publikem, i jeho syn Josef, „Objev roku 2007“. Otcovi i synovi jsme položili, nezávisle na sobě, několik otázek.

Ptáme se otce Karla: „Máte nejspíš radost, když se vaše děti „potatily“ a tak úspěšně se věnují muzice. Je to dáno tlakem vaší autority, nebo jsou v tom podle vás i nějaké geny?“

„Já jsem na to opatrný... Určitě jsem je do ničeho nenutil. V hudebním prostředí vyrůstají, takže to asi vzniklo i nějak živelně. Jakub už byl ve třetím ročníku konzervatoře, když mi řekl, že jde ke sportovnímu rybolovu, a odešel. Andulka je velice šikovná a má talent i na jiné věci: je vicemistryní republiky v moderní gymnastice, zpívá Cosettu v muzikálu „Bídníci“, a v Národním divadle tančí v „Louskáčkovi“... Jen nejstarší Karel se nějak nepotatil, ale zase je výborným manažerem. Ale možná, že roli hrají i ty geny, no uvidíme...“

Ptáme se syna Josefa: „Skutečně vás doma k muzicírování a zpívání nenutili?“

„Ani moc ne. Mě to bavilo od malička, nejdřív jsem chodil do sboru, od nějakých šesti, sedmi let, pak soukromě na sólový zpěv, účinkovat jsem začal někdy od osmi let v některých muzikálech, počínaje Monte Christem, Bídnicí, Saigon, Kleopatrou... teď Jack Rozparovač nebo v divadle Semafor. Takže v tom tak nějak rostu sám a rád.“

Jaké máte pocity, když vidíte před sebou sál plný pionýrů?

Otec Karel: „Já to nějak nerozlišuju, pozvali mě na koncert pro děti a líbí se mi, že se tu takhle dobře všichni baví. Pro děti hraju a zpívám vřdycky rád. A myslím, že je dobré hledat talenty, a tady je vidět, že i s těmi amatérskými talenty se pracuje a třeba někteří ti tanečníci i zpěváci jsou prostě úžasný.“

Syn Josef: „Ty velké doby pionýrů asi už minuly, ale dobrý, že jsou pořád... Já bych třeba tolik času na nějaké schůzky v nějakém spolku neměl a ani v létě jsem proto nejezdil na tábory, byl jsem jen dvakrát na lyžařském. Ale s kamarády jezdíme v létě pod stany, na kolech, takže přírodu si užívám taky rád.“

Karle, je vám 65 let, čili mohl jste být v dětství pionýrem? Vzpomínáte na to?

„Pionýrem jsem byl... asi rok. Hráli jsme tenkrát takovou dětskou hru a já v ní měl na harmoniku doprovázet nějakou scénku. Jenže harmonika se mi nějak zasekla a nehrála. Ale vedoucí mi nevěřili, že se to stalo náhodou, že jsem to neudělal schválně a sebrali mi ten šátek, takže už jsem pionýrem od té doby nebyl.“

Text Karel Krtička, foto Jiří Jirsa, Michal Moučka,

Karel Vágner (65)

Hudebník, zpěvák, autor nebo spoluautor řady hitů.

Spolupracoval a zpíval např. i s Hanou Zagorovou, Marií Rottrovou, Petrou Černockou.

Má šest dětí se třemi partnerkami, Karla (32), Jakuba (25), Josefa (16), Terezku (14), Andulku (10) a Barboru (8). Jeho potomci, až na prvorozeného Karla, mají hudební talent.

Úspěšní, bez ohledu na věk, jsou ale i v jiných oblastech.

Josef Vágner (17)

Objev roku 2007 v anketě Český slavík.

Absolvoval konzervatoř a studoval i na English College.

Objevil jej už Karel Svoboda a obsadil ho v šesti letech do svého muzikálu Monte Cristo. Zpíval v Bídnicích a Miss Saigon v Go-Ja Music Hall, v Kleopatře v Divadle Broadway.

11. Koncert Děti dětem

Praha – Kongresové centrum – 1. 2. 2008

1. Kdo, co obdržel?

Putovní poháry předsedy vlády České republiky za rok 2007 z rukou Mgr. Martina Schmarze, poradce předsedy vlády ČR, obdrželi:

Za oblast hudby: 1. Soukromá základní umělecká škola Kopřivnice

Za oblast folklórních tanců: Soubor Kamýček z Kamýku nad Vltavou

Za oblast tanců: VIVAjump Dubí

Za oblast výtvarné a rukodělné činnosti: Pionýrská skupina Brodek u Prostějova

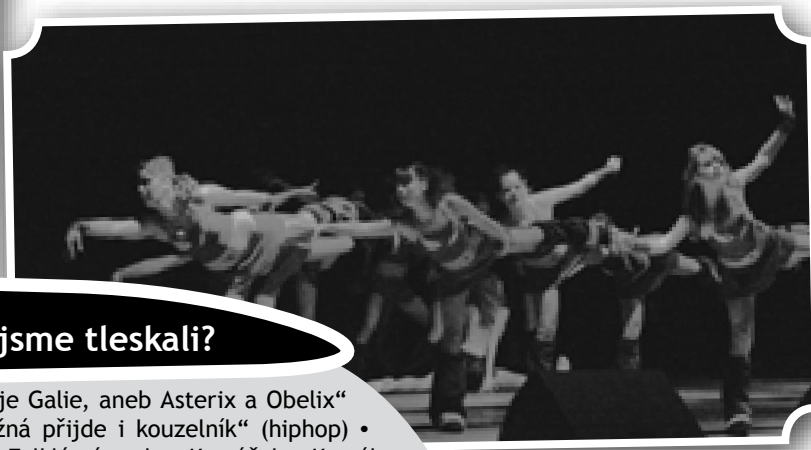
Za Dětskou portu: Soukromá hudební škola Pernár

Repliky pohárů, udělených za rok 2006 získali: Pionýrská skupina Čestice - Podlesáci • Dětský domov K. H. Borovského, Most • Taneční soubor Okřešánek • Televize Alfa Junior Děčín • Pionýrská skupina Polička. Ti, kteří si pro poháry nepřijeli, je mají uloženy na Ústředí Pionýra.

2. Koho, co jsme uvítali?

Víc než tisícovku diváků z celé republiky, členy účinkujících souborů a samozřejmě i čestné hosty koncertu, mezi nimiž byli: Dr. Jiří Polanský a Jiřina Fialová, poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, Ing. Eva Bartoňová, první náměstkyně ministra školství, mládeže a tělovýchovy, Mgr. Jaroslav Tuček, ředitel odboru pro mládež MŠMT, Ing. Petr Hájek, předseda představenstva peněžního fondu pojišťovny Generali, Ing. Vratislav Bartoš, člen dozorčí rady Kongresového centra Praha, dr. Alena Plšková, předsedkyně představenstva sdružení Linka bezpečí, Mgr. Jiří Veverka, ředitel Národního institutu dětí a mládeže MŠMT, Petr Macháček, jednatel společnosti SIM stavby, spol. s r.o., Ing. Karel Liška, místopředseda Asociace nestátních neziskových organizací.

3. Komu, čemu jsme tleskali?

TK Scratch Děčín, „In da jungle“ a „V dáli je Galie, aneb Asterix a Obelix“ (disco) • VIVAjump Dubí, „ReBack“ a „A možná přijde i kouzelník“ (hiphop) • Duo Quaoar, „Brazilský tanec“ (hra na kytaru) • Folklórní soubor Kamýček z Kamýku nad Vltavou, „Čertovská“ • Andrea Hauerová, (soul) • Gabriela Koppová, (folk) • TS Nicolaś dance z Karviné, „Zedníci“ a „Boxerská show“ (disco) • Hanička Řánková, zpěv a kytara (folk) • Filip Stejskal, hra na bicí (rock) • L. A., rocková kapela • TK KMIT Orlová, „Zimní radovánky“ (tanec) • Duo LuLi (folk) • Eva Pomahačová (pop) • zpěvačka Bára Zemanová • Dance4you z Liberce, „Dneska by to šlo“, (hiphop) • a hostující Vágnerfamily, čili Karel Vágner, Josef Vágner a Tereška a Andulka Vágnerovy (pop).

4. Koho, co zaujalo?

Skvělá úroveň všech dětských vystoupení, například úžasný hlas Andrey Hauerové, ale i čtyři písničky hostující finalistky Superstar Báry Zemanové a Objev roku 2007 z ankety Český slavík Josef Vágner. Po jejich vystoupení nastala u vchodu do zákulisí tlačeničky malých i větších fanoušků, usilujících o podpisy nadějných celebrit.

5. Oslovili jsme

Karla Vágnera a jeho syna Josefa. Rozhovory s nimi o talentech a hudebnických genech najdete na třinácté stránce v tomto čísle Mozaiky.

6. O Kom, o čem se mluvilo?

Nejvíce toho namluvili nejspíš moderátoři Jakub Hejdánek a Jiří Čada. Stranou ale nezůstal ani předseda Pionýra Petr Halada a prezident Nadace Dětem 3. tisíciletí Michal Pokorný zejména při zahájení koncertu a předávání Putovních pohárů předsedy vlády. Diváci si jejich výkony vesměs pochvalovali, tleskali a jásal. Všichni byli také rádi, že letos, na rozdíl od loňska, byli bez práce hasiči a že všechno klapalo, jak mělo.

7. S kým, s čím byla spokojenost?

S podporou sponzorů a partnerů, jimiž letos byli:
Generali Pojišťovna a. s. • Český rozhlas 1 - Radiožurnál
• Český rozhlas 2 - Praha • Pražské Kongresové centrum
• Zátíší Catering Group • SIM stavby, spol. s r.o. •
Borovice.cz, informační centrum.

Text krt, foto Michal Moučka,
Jiří Jirsa

Měsíc zimních radovánek

I tak bychom mohli nazvat pionýrský únor. Ovšem bez záruky, protože s přírodou je to v posledních rocích jaksi na levačku. Nějak nechce dodržovat vžité střídání ročních dob a hlavně jejich průběh. Pro indiány to asi byl opravdový Měsíc hladu. Všude bílá sněhová pokrývka a mráz mnohdy hubící všechno živé.

At' už přímo zmrznutím nebo hladem pro nedostatek potravy.

Nás dneska, zejména ve městech, trápí sněhová břečka - pokud je sníh, nebo zase smog, když „padne“ inverze. Ale i tak dojde na tradiční zimní radovánky, byť se nám ty na horách pěkně rok co rok prodražují. Zkusme si proto s našimi pionýrskými partami vystačit s tím, co je po ruce. Třeba různé hry, soutěže a jiné akce v pěkně vytopené klubovně, nebo kratší výpravy za město. I mírně nasněžená příroda leccos nabízí.

Hadži

Burza šikovných nápadů

Téměř každý asi zná nějaké šikovnosti, které se za života naučil nebo je dokonce zdědil po svých rodičích, známých a přátelích. Zkusme si udělat občas jakousi výměnnou burzu šikovných nápadů. Každý at' nějakou takovou šikovností přispěje a naučí své kamarády. Abyste sami měli do začátku aspoň něco nachystáno, dám vám radu, co čím odměříte.

S polévkovou lžící odměříte 15 ccm, zatímco u malé lžičky jen třetinu této dávky - 5 ccm.

Sírka čili zápalka se může hodit k měření, když si zapamatujete, že běžná zápalka je dlouhá 53 mm, zatímco malá (kratší) jen 38 mm. Krabičky (klasické) pak mají rozměry 17x35x57 mm, zatímco malé 16x30x47 mm.

Arch papíru ve formátu A4 (velký list) je 210x297 mm, A5 (malý list) 148x210 mm a obálka na běžný dopis A5 112x162 mm.

Je na vás, jak burzu vylepšíte. Zda ji domyslíte jako soutěž o nejlepší, nejvtipnější, nejužitečnější - a další nej... nápady, rady, nebo ji zorganizujete úplně jinak.

Hanka

Opravujeme v klubovně

Šroubek, vrut, háček či skobička ve zdi se časem a používáním uvolní. Zejména tam, kde jsou upevněny v měkké sádkartonové stěně bez použití hmoždinky. Leckdy k zaražení hřebíku nepotřebujete ani kladívko.

K opravě dírký často stačí obyčejné párátka. Jedno, dvě, tři, podle toho, jak velkou díрку potřebujete vytěsnit. Párátka vsuňte špičkou dovnitř a zalomte těsně u stěny. Když teď šroubek zašroubujete, závit párátka přitlačí do zdi. Výhodné je namočit párátka do vhodného lepidla, jako je třeba Silolep, Chemoprén apod. Pro menší dírký se hodí i sirka potřená lepidlem.

Toto řešení se dá úspěšně použít zejména tam, kde na zed' nevěšíte příliš těžkou věc. Také u nábytku a různých doplňků (např. poliček) ze dřeva a dnes převážně z dřevotřísky můžete vykotlané otvory pro šroubky, kolíky a podobné spoje, opravit tímto způsobem. Tady už párátka a sirky raději vždycky namočte do lepidla, které se váže s dřevem.

K upevnění lehčích obrázků a rámečků či plakátů na stěny i na nábytek můžete použít i oboustranné lepicí pásku. Zatímco u nábytku v případě sundání obrázku můžete zbytky lepidla a pásky odstranit, ze zdi - podle nátěru nebo tapety - už to beze zbytku či poškození podkladu nepůjde. Tak s tím dopředu počítejte.

Kutil Tim

0 ideálech ideálně

Že chci vést řeči o našich ideálech pionýrských, asi uhádnete. Řekl bych, že k těm těžším patří „pravda“ - Pionýr chrání pravdu a plní dané slovo. Máš konat a hrát čestně, chránit pravdu i dané slovo, být upřímný a spravedlivý. Tak je dáno, tak je psáno!

Leccos z toho je dětem blízké a srozumitelné, ale...! Ale jak jim říct, kdy a kde i jak tenhle ideál naplňují - nikoliv „plní“! Řeknu to asi hloupě: Pionýrské ideály se neplní, jimi se žije! Je to asi o dobrém slově, či pochvalě a dobře míněné kritice ve vhodnou chvíli. Tak asi by se měl zachovat oddílák nebo instruktor, který s dětmi žije, je mezi nimi a ví o nich mnohdy víc, než jejich rodiče.

Zkrátka a dobře. Na „plnění“ pionýrských ideálů žádné školení být nemůže, těmi musí každý vedoucí nebo instruktor žít a vést k tomu i pionýry.

Oddílák Boubín

Robin a Pát'a – Budeme pomáhat

SCÉNÁŘ: MĚSTISLAV TÓMAN ©
KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

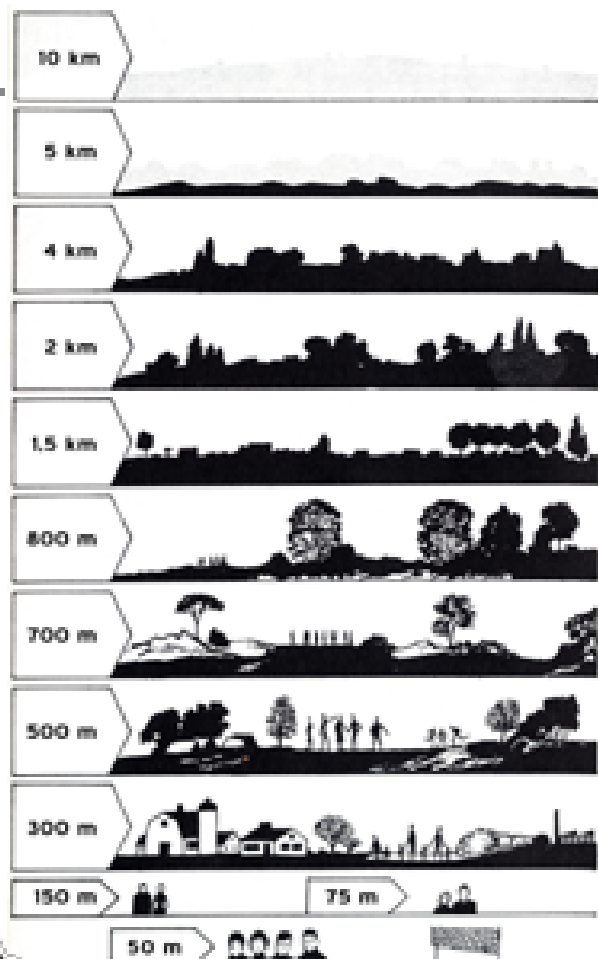
Jak dobře vidíte?

Zkušení turisté, zvědové i lovci odhadnou dálku i podle toho, co a jak vidí nebo rozeznají. Zkuste si tedy natrénovat i vy své oči už teď v zimě, a ověřte si, zda uvidíte na:

- 5 km obrys horizontu, tovární komíny, vysoké věže
- 4 km silnice, skupiny domů, stromů
- 2 km jednotlivé osamělé stromy
- 1,5 km pohyb vozidel a osamělé chodce
- 1 km kmeny stromů
- 850 m pohyb nohou chodců
- 700 m jednotlivce ve skupinách, hlavy koní
- 500 m okna, dveře budov, obrysy zvířat
- 400 m lidskou hlavu
- 300 m okenní rámy, ovál obličeje
- 200 - 250 m obrysy nohou, paží, součásti a barvy oděvů,
- 150 m linii lidských očí, tašky na střeše
- 50 - 70 m podrobnosti obličeje

Rozpoznávání lidí, staveb i porostu se může stát námětem pro hru v přírodě. Úkol může třeba znít: Kdo první najde osamělý strom - kostelní věž - silážní věže...? Nebo zkuste sami nakreslit mapku úseku krajiny, kterou si stanovíte, a porovnejte ji pak se skutečnou mapou. Odhady vzdáleností se ostatně hodí i v obyčejném životě a také při různých turistických soutěžích. Při testu ostrosti zraku můžete použít mapu, ze které snadno potřebné vzdálenosti odměříte.

Tramp

Překlepy a přechyky

Věřím, že se na schůzkách, ať družin nebo oddílů, nenudíte. I tak nabídnu jednoduchý návod na hru-soutěž. Stačí sáhnout do literatury. Když si někdo chce koupit nebo objednat knihu, snadno se přehodí písmena - a už je z toho soutěž! Máte tu několik případů. Zkuste uhodnout správné názvy, nebo se je snažte zjistit dotazem u instruktorů a dětí!

- Přišel vám už Štrapec a moře od Hemingwaye?
- Ještě máte Poslední dny Pyrenejí?
- Vedete májovky?
- Svatopluk Čech napsal dílo Leštinský sekáč...
- Jungmann patřil mezi vynálezce českého jazyka...
- Petr Bezruč napsal Slezské písně a dlouhou báseň Stonožka modrá...

Předpokládám, že správné odpovědi vám uvádět nemusím. A kdyby náhodou... No, zeptejte se. Někdo by to vědět měl.

Čtenářka

Připínáček se ptá i připomíná

Zkontrolovali jste si už oddílové a skupinové lékárníčky? Neměly by chybět v klubovnách, ale ani na výpravách a výletech. Nejde jen o to, mít je správně vybaveny pro rychlou první pomoc v případě poranění. Podívejte se i na to, zda nejsou prošlé lhůty k použití i na obvazech, obinadlech apod.

Všichni jsme si už všimli, že kdeco podražilo od rohlíků a dopravy až po uhlí. Počítáte s tím při přípravě rozpočtů na akce skupin, oddílů i na tábory? Zvyk sestavit rozpočet stejně, jako minulý rok, může nepřipravené zle zaskočit!

Už jste se v oddílech rozhodli, kterých zajímavých pionýrských akcí se až do prázdnin i po nich chcete zúčastnit? Kromě republikových je i řada regionálních událostí, na nichž se můžete potkat se starými i novými kamarády, něco nového poznat a dobře se i pobavit. Anebo dáváte přednost „ponorkové nemoci“ v izolaci na vlastním písčku?

Vlčí vodní pólo

V sobotu 19. ledna 2008 proběhla mezi brněnskými oddíly sdružení PTO soutěž nazvaná Vlčí pólo. Téměř dvě stovky dětí soutěžily ve vodním pólu na ZŠ Jasanová v Jundrově. Akce proběhla v rámci Zelené ligy a organizoval ji 17. pionýrský tábornický oddíl Vlci.

Byla to nová akce Zelené ligy, které se mohli zúčastnit děti a mladí lidé do 18 let. Podle upravených pravidel vodního póla soutěžilo v bazénu na ZŠ Jaselská okolo dvou set účastníků rozdělených do pětičlenných družstev. Ve třech kategoriích (do desíti, čtrnácti a osmnácti let, s omezeným součtem věků v týmu) bojovaly skupinky vyřazovacím systémem v desetiminutových zápasech.

Tři nejlepší družstva z každé kategorie dostala ceny pro jednotlivce a diplomy na památku. Každý tým získal navíc body pro svůj oddíl do letošního ročníku Zelené ligy. Pro vyřazená družstva byl připraven doprovodný program, kde si děti mohly, mimo jiné, ověřit své znalosti a dovednosti. Další akcí Zelené ligy je tradiční Setonův závod pořádaný 19. dubna v okolí Lelekovic.

Zelená liga je celoroční soutěž oddílů SPTO Brno. Na jednotlivých akcích se oddíly utkávají v nejrůznějších disciplínách, od uzlování až po všestrannou prověrku tábornických dovedností na Setonově závodě. Na konci roku sedmička nejlepších oddílů získá právo nosit čestné nášivky a jejich náčelníci zasednou následující rok ve Štábu PTO. Více informací najdete na pto.pionyr.cz.

Petr Kolář

Od čertů k diskotéce

Prosincový předvánoční čas naplnil schůzky a akce nepomuckých pionýrů. Čerti a Mikuláš byli u nich již první prosincovou sobotou. V klubovně bylo vyzdobeno nádherné nebe a děti za básničku, obrázek dostaly od andělů cukroví. Prohlédly si výstavku mikulášských punčoch plných dárků, které děti vyrobily z textilu a papíru. Dvorek klubovny patřil čertům, kteří vařili guláš, hráli kostky o dušičky, ale také grilovali čertovské klobásky. I přes nepříznivé počasí přišlo víc jak 200 návštěvníků.

Na další sobotní večer byla svolána Čertovská konference do Budislavic. Konference byla zahájena hymnou „Z pekel, at' jsme různých“ a víc jak padesát čertů se domluvilo na programu jednání a rokovalo se dlouho za půlnoc. Vyhodnotili jsme Čerta roku 2007 a soutěž o čertovský škleb. Pekelnou diskotéku zdařile produkoval Gumák s Tomášem. Líbalo se i pod přineseným jmelím, které dodal jediný svatý Mikuláš Karel I. Ve dvě ráno došlo i na lámání rohů a stolů. Autobus plný dovádějících čertů odjel přesně podle jízdního řádu.

Na „Stříbrnou neděli“ jsme uskutečnili vánoční turnaj nultáku v kužlkách v Plzni a sport pokračoval i o „zlaté“, kdy byl připraven turnaj o vánočního kapra ve stolním tenisu.

Na závěr roku jsme připravili pro děti „Předsilvestrovskou diskotéku“ plnou soutěží a her. Pro zájemce o počítačové hry se uskutečnila třídní Lanka. Konec roku se oslavil také na táborové základně v Přebudově, kde se uskutečnila na rybníku krasobruslařská soutěž a turnaj ve florbalu.

Novoročního vykročení jsme se zúčastnili společně s Klubem českých turistů a nadací Čtyřlístek a prošli naučnou stezkou pod Zelenou horou. Samozřejmě, že nechyběly tradiční oddílové besídky u stromečku v klubovně.

Text a foto M. Dvořák

Ringo 2008 a Žravá dáma...

V sobotu 19. 1. 2008 uspořádala Pionýrská skupina Horní Bříza ve spolupráci s Uníí rodičů při Masarykově základní škole 13. ročník turnaje ve hře ringo. Celkem 68 soutěžících a 12 pořadatelů se sešlo v místní základní škole a doprovodnými hrami se stala Žravá dáma, Kloboučku hop, hod šípkami a střelba ze vzduchovky. Přivítali jsme soutěžící z Horní Břízy, Plas, Obory a Nepomuku.

Putovní pohár obhájila družstva vyslaná z PS MP Obora, která tuto trofej získala již potřetí. Tento pohár zároveň zůstává v jejich vlastnictví natrvalo.

Jaroslav Novák, Pionýr Horní Bříza, foto J. Calta

Horní Bříza

Hrádecké aktivity

Setkání

V sobotu 12. ledna 2008 hostilo občanské sdružení Pionýr Hrádek 25 převážně bývalých pionýrských pracovníků okresu Rokycany. Místem setkání byly vánočně vyzdobené klubovny v Domě dětí v Hrádku. Během odpoledne a večera si přítomní prohlédli kroniky, vzpomínali si na uplynulá léta strávená činností s dětmi. Seznámili se také se současností. Největší skupina pracuje v Hrádku. Má 10 oddílů a tři volnočasové kluby. V Rokycanech a ve Zbiroze pracuje po jednom oddílu a ve Strašicích jsou čtyři. Na okrese je registrováno kolem 400 pionýrů.

Radili se i zpívali...

Rada pionýrské skupiny v Hrádku se sešla k výročnímu zasedání v pátek 18. ledna. Třicet pionýrských pracovníků vyslechlo zhodnocení loňské činnosti a stanovilo si úkoly na letošní rok. Jednání se zúčastnil i starosta města pan Jaroslav Perlík, který je členem sdružení. Po pracovním jednání došlo i na posezení nad kronikami a zpěv při kytarě.

Sportovní odpoledne

V úterý 22. ledna 2008 pořádalo občanské sdružení Pionýr Hrádek sportovní odpoledne pro 72 účastníků v tělocvičně ZŠ Hrádek. Sportování bylo rozděleno podle věku dětí a podle jejich zájmů. S velkým nadšením si všichni shlédli vystoupení zájmového oddílu Karate z ukázkami jejich umění. Pionýrští vedoucí na závěr všem přítomným rozdali drobné odměny.

Vlasta Vasková

► Ze setkání pamětníků

► Pionýrští karatisté

Hledají základnu

PS Paskov hledá k dlouhodobému pronájmu, nebo ještě lépe odkoupí táborovou základnu s kapacitou minimálně 60 osob. Hledáme po celém území republiky.

Na všechny nabídky odpovíme a na ty, které nás zaujmou, se přijedeme podívat.

Za PS Aleš Šafránek

Kontakt:

alessafranke@seznam.cz

Nabídka táborové základny

Pionýrská skupina Hraničář Červená Voda nabízí volnou kapacitu na táborové základně Větrník u České Skalice.

Volné termíny: 28. 6. - 12. 7. a 9. 8. - 31. 8.

Podrobnosti o základně najdete v Katalogu táborových základen a kluboven Pionýra a pionýrských skupin.

Galerie osobních výročí Všechno nejlepší!

Máme přestupný rok a zrovna nemáme oslavence, který by měl kulaté narozeniny 29. února, abychom toho náležitě využili. Škoda, třeba to vyjde za čtyři roky, ale i kdyby ne, na tom nesejde. Hlavně přejeme hodně zdraví a pohody.

- 6. 2. slaví Marcela Houdková z PS Kamarádi dlouhých cest (Plzeňská KOP) 50. narozeniny;
- 10. 2. slaví Danuše Gulasová z PS Spartakovci (Moravskoslezská KOP) 60. narozeniny;
- 17. 2. 2008 slaví Josef Souček z PS Hamry nad Sázavou (KOP kraje Vysočina) 50. narozeniny;
- 20. 2. slaví Oldřich Indra ze 104. PS Fregata (Pražská OP) 50. narozeniny;
- 24. 2. slaví Marie Mrtvá z II. PS Vrabčáci (Olomoucká KOP) 60. narozeniny;
- 26. 2. slaví Mgr. Peter Kubove z 86. PS Pionýr Řečkovice (Jihomoravská KOP) 50. narozeniny;

Stejně jako v celé Mozaice Pionýra, která je otevřená vašim námětům, i zde se mohou objevit vaše příspěvky. Víte-li o někom, komu byste chtěli popřát k narozeninám, pošlete nám s předstihem základní informaci (viz uvedený přehled) a o jeho výročí se dozvědí všichni naši čtenáři.

Poznámka redakce

Tyto stránky v tomto ročníku pravidelně věnujeme příspěvkům o životě pionýrských oddílů, skupin, center i krajských organizací. Pokud má někdo pocit, že se zde objevují často informace jen z několika míst, nemýlí se, ale je to dáno tím, že se někde své propagaci i propagaci Pionýra věnují skutečně důsledně a jinde ji opomíjejí.

Rádi bychom samozřejmě publikovali zprávy i odjinud, jenže Mozaika nemá nějaké své stálé placené zpravodaje. Proto záleží na schopnostech autorů z PS, oddílů, center i KOP zprávičky o svých aktivitách sepsat, případně i nafotografovat a hlavně poslat, nejlépe e-mailem na adresu mozaika@pionyr.cz.

Šanci má každý a odevšad. Jistě se nebude nikdo zlobit, když jeho informaci redakčně upravíme, někdy i zkrátíme. A nejlepší fotografie jsou ty, na nichž se něco děje a dokumentuje to nejzajímavější v potřebné rozlišitelnosti (300 dpi) a ostrosti. A kdo Mozaiku sleduje pečlivě, jistě ví, že to nejzajímavější z příspěvků se může často objevit i na jiných stránkách. Takže: neváhejte, pište, fotografujte a posílejte své zprávy (a pokud možno co nejdříve po skončení a hodnocení akce).

Za redakci zdraví její šéfredaktor Krtek

Pionýrský Sedmikvítek – výtvarná a rukodělná činnost

Pionýrská klubovna v Kopřivnici byla letos opět místem konání republikového finále soutěže ve výtvarné a rukodělné činnosti Pionýrského Sedmikvítku. Celkem se zúčastnilo 12 pionýrských skupin a SŠ Třebíč. Do soutěže bylo přihlášeno 129 prací.

Finálového kola se účastnili členové pionýrské skupiny z Kopřivnice, Jevišovic, a z Vodňan. Malí i velcí účastníci si během sobotního dopoledne mohli vyzkoušet vyzdobu květináčů (na snímcích) pomocí ubrouskové techniky a výrobu barevných mýdel různých tvarů. Tato činnost nebyla předmětem hodnocení soutěže, přesto se všichni se zápalom pustili do „boje“ a výsledkem byly velmi povedené výrobky.

Kopřivnice a její okolí má turistům co nabídnout, a tak jsme se po obědě s našimi hosty podívali do technického muzea Tatra a navštívili i Štramberskou trubu a jeskyni Šipku. Děti, jejich rodiče i vedoucí byli nadšení.

Závěrem programu bylo vyhodnocení soutěže a předání cen vítězům.

Hana Klimecká

11. – 13. 1. 2008

Rukodělná činnost

Kategorie A

1. Veronika Vychodilová, Zámek, PS Brodek
2. Aleš Brtna, Hvězdička, PS Kampanus Vodňany

Kategorie B1

1. Veronika Cherynová, Krokouš, PS Zborovice
2. Michal Štangl, Drátkové ozdoby, PS Jevišovice
3. Anna Skobová, Přání, PS Kopřivnice

Kategorie B2

1. Anna Černá, Dřevěná zvířátka, PS Raduň Opava
2. Jan Brtna, Andělíček, PS Kampanus Vodňany
3. Josef Netopil, Dinosaurius, PS Brodek

Kategorie C

1. David Piňos, Tomáš Látal, Hrad, PS Brodek
2. Jan Černý, Dřevěná zvířátka, PS Raduň Opava
3. Alena Nováková, Drátkovaná zvířátka, PS Jevišovice

Keramika

Kategorie A

1. Lucie Charvátová, Miska, PS Brodek
2. Barbora Vránová, Sluníčko, PS Brodek
3. Hana Nováková, Otisk, PS Jevišovice

Kategorie B1

1. Viola Antlová, Svícen, PS Jevišovice
2. Michal Štangl, Zvoneček, PS Jevišovice
3. Barbora Pšenčíková, Čert, Mikuláš a Anděl, PS Jevišovice

Kategorie B2

1. Jana Pongrácová, Svícen, PS Kopřivnice
2. Martina Jančivá, Krab, PS Brodek
3. Anna Vaňková, Ryba, PS Brodek

Kategorie C

1. Alena Nováková, Čertík Bertík, PS Jevišovice
2. Tereza Vorlíčková, Maska, PS Žaře
3. Patrik Rakaš, Pasáček a jeho zvířátka, PS Raduň Opava

Pozn. Kategorie B byla rozdělena na B1 2001-1999, B2 1998-1996.

Výtvarná činnost

Kategorie A

1. Veronika Vychodilová, Zámek, PS Brodek
2. Lenka Magdziaková, Listy, PS Brodek
3. Lucie Londínová, Princezna, PS Brodek

Kategorie B1

1. Kristýna Dostálová, Hodiny, PS Butovická
2. Patricie Cagášková, Hodiny, PS Butovická
3. Dominika Mičková, Sova, PS Butovická

Kategorie B2

1. Vojtěch Vystavěl, Jak to vidím já, PS Brodek
2. Lenka Charvátová, Kamarádka, PS Brodek
3. Adéla Plávodská, Podzimní klobouk, PS Butovická

Kategorie C

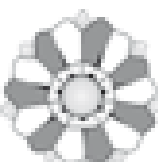
1. Veronika Hrdličková, Pionýrská stezka, PS Chropyně
2. Ondřej Dřízga, Podzim, PS Brodek
3. Alena Nováková, Městečko, PS Jevišovice

Kategorie D

1. Miroslava Požárová, Kouzelné tóny, Třebíč
2. Lucie Řiháčková, Lesní srub, PS Jevišovice
3. Jaroslav Beneš, Maják, PS Brodek

Kategorie E

1. Andrea Komínková, Papoušek, Třebíč
2. Martin Preisner, Chrám, Třebíč

Pionýrský Sedmikvítek – z literární soutěže a ze soutěže Clona – foto, film, video

Literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku, stejně tak jako Clona (foto, film, video) je určena pro všechny, kteří chtějí světu ukázat svoji tvorbu a své nadání. Do soutěží se lze zapojit v několika kategoriích. Všechny soutěže Sedmikvítku jsou určeny pro všechny děti a mladé lidi, pionýry i „nepionýry“. Na této stránce pravidelně publikujeme nejlepší a nejzajímavější literární dílka a fotografie z obou oblastí Sedmikvítku.

Adriana Svobodová, 14 let, Žatec: Pramen

Dere se na povrch maličký pramínek,
v cestě mu překáží jen šedý kamínek.

Putuje dál a dál, cestu svou nachází,
putuje přes větve, přes drny, přes mlázi.

Cestou je silnější více a více,
když vítr nadouvá své velké plíce.

Fouká mu do cesty, strká ho dál,
aby pak pramínek mohl plout dál.

Zuzana Sakařová, 13 let, Borovice Vzpomínky (písňový text)

Na jazýčku vah opatrně poměřuji
všechna pro a proti, co mi život dal.
V myšlenkách se přesunují, táhne mě to dál, o kus dál.
Noty se jak malé mušky usadily do linek,
na papíře poskakuje pár neposedných vzpomínek.

Ref. 1:

Vzpomínky, vzpomínky, vzpomínky
sedají jak mušky na linky.
Chybí mi jen jedna maličká,
přiletí a je z nich písnička.

To jsme jednou časně z rána
nebo možná navečer...

Hádají se dvě vzpomínky, černej bílou přeprat chtěl.
Mezi lidmi to tak chodí, život je jak skládanka.
Shodne-li se jeden s druhým, to je někdy hádanka.

Ref. 1: Vzpomínky...

Ref. 2:

Vzpomínky, vzpomínky, vzpomínky,
sedají jak mušky na linky.
Chybí mi jen jedna maličká,
přiletí, odletí?

► Nikola Hrdá
Zrcadlo, 2. místo v kategorii M (16 – 20 let).

► Jakub Trnčák, PS Kopřivnice, Správce parku,
2. místo v internetové části soutěže v kategorii S (nad 21 let)

Začínáš vést oddíl? A znáš už odpověď na otázku:

Proč je dítě osobnost?

Moderní pedagogika a sociální psychologie chápe dítě nejen jako objekt působení nás, dospělých, ale také jako aktivního účastníka výchovně - vzdělávacího procesu a socializace. To výrazně mění postavení učitele, vychovatele a tudíž i vedoucího dětského kolektivu - oddílu. Přitom v mnoha rodinách - paradoxně díky omezeným časovým možnostem obou rodičů, v neúplných rodinách pak zcela objektivně - zaujímá dítě

školního věku postavení, v němž přebírá určitou část „starostí“ o chod domácnosti a sebe sama. Jsou-li tyto „starosti“ úměrné věku, tedy možnostem, zkušenostem a schopnostem dětí, pak zcela určitě přispívají k formování a rozvoji nejen jejich samostatnosti, ale také odpovědnosti „za něco“, „za sebe“ a „za druhé“ a tak utvářejí osobnost. Děti tím nijak netrpí, nestrádají, ani nejsou připravovány o dětství, natož aby předčasně dospívaly a stávaly se nepřírozenými figurami „starých mladých“.

Základní školu ani školní třídu si dítě nevybírá. Obvykle mu ji vyberou rodiče. Musí tam pak chodit povinně. Zatím jen v některých školách se žák stává aktivním spoluvůdcem výuky a výchovy. Získané vědomosti a všeobecný přehled jsou stále často „ověřovány“ jen klasickým zkoušením a písemnými testy. Obojí je „odměňováno“ známkováním. Dítě je neustále konfrontováno se svými spolužáky převážně jednostranně, přes stupnici známek. Ta však vůbec nic nevyovídá o tom, jakým člověkem dítě skutečně je, nebo by mohlo být. Škola stále ještě nemá čas a někdy chuť všimnout si dítěte jako osobnosti. Pokus o zásah do vyučovací hodiny je většinou považován za „nedovolené vměšování“. Snad nový školský zákon a možnost učit podle vlastních vzdělávacích projektů situaci časem změní.

Odpověz si:

1. Které charakterové, povahové a morálně-volní vlastnosti jsou už podle tvého názoru u dětí vytvořeny, které se ještě proměňují a jak je můžeš prostřednictvím oddílové činnosti ovlivňovat?
2. Proč je každé dítě jedinečná osobnost, přestože se stále ještě nejedná o „hotevého“ člověka?
3. Co rozhodně nenecháš ve vzájemných vztazích dětí v oddíle bez povšimnutí?
4. Jaká neslušná slova a obraty jsi ochoten v oddíle tolerovat?
5. Můžeš nějak pomoci nenápadným „šediváčkům“ a naopak usměrňovat příliš sebevědomé suverény? Jak?

První možnost volby

V pionýrském oddíle je situace jiná: S vědomím rodičů se dítě svobodně rozhoduje, zda se stane jeho členem. Dostává tak možnost skutečné volby. To vedoucímu otevírá široký prostor. Šance vytvořit opravdu dobrý oddíl - ve vzájemné součinnosti všech jeho členů - je obrovská, neboť je založena na dobrovolném a chtěném vstupu. Proto by činnost oddílu měla každému jeho členovi umožnit, aby se v ní našel, měl možnost uplatnit své JÁ a současně se učil uvědoměle podřizovat potřebám a zájmům celku. Tak se beze slov učí děti jednomu z velice důležitých životních postojů. Po celý život budou totiž neustále vyvažovat osobní zájmy se společenskými, což je nemůže naučit ani škola, ani mnohá rodina.

Šance „být u toho“

Tím, že budeš dávat každému členovi šanci, aby navrhoval, co a jak by se mohlo dělat, včetně konkrétního podílu na organizaci tohoto „dělání“ a také jeho následném hodnocení, pomáháš utvářet individualitu aktivního jedince.

V podstatě všechno, co se v oddíle děje, může nějakým způsobem ovlivňovat a dokonce spoluvytvářet osobnost každého člena. Možností „být u toho“ jako aktivní spoluvůdce, nikoliv pouhý divák, konzument, „objekt působení“ spolu s promyšlenou a koncepční činností, se každý dobrý oddíl stává pro děti nejen smysluplnou náplní jejich volného času, ale také velkou životní školou. Záleží jen na vedoucích, zda tyto dva základní cíle sdružení v průběhu času budou konkrétně naplněny i v životě oddílu, který vedou. Pokud ano, stávají se takoví „oddíláci“ i „skupinaři“ těmi, na něž se vzpomíná i po mnoha letech... **Mirek**

Jak na CETEH (6) – o míře soutěživosti

V obecné rovině je soutěživost jistě přirozenou vlastností všech zdravých dětí. Je nám geneticky dána už našimi dávnými praprapředky a soutěživé hry máme společné se všemi mláďaty savců. „Hrají si“ nevědomě na to, co budou potřebovat pro svůj budoucí život. Hrají si i mrňousové na dětském hřišti: kdo je silnější, kdo rychlejší, kdo se umí nejlépe schovat, kdo nejlépe zpívá... Jinými slovy: Každá hra dětí má nějaký smysl i pro jejich další život a každá je také i jednoduchou soutěží.

V praxi se ale ukazuje, že část vedoucích má se soutěžením problém. Slyšel jsem dokonce: „My si chceme s dětmi hlavně hrát, na co soutěžit?“ Obavy ze soutěžení jednotlivců i družin či oddílů se projevují i v námětech některých dlouhodobých her (CETEH). Jednotlivé etapy ale pak trpí určitou bezzubostí. Herní etapa bez vyvrcholení ztrácí dokonce smysl, a právě různé formy soutěžení, přehlídek výsledků a ocenění přece mohou každého účastníka motivovat k aktivní účasti mnohem víc, než jen účast a dobré slovo hodného vedoucího.

Existuje i druhý extrém: soutěží se stále a ve všem, co považují tvůrci hry (i vedoucí některých oddílů) za důležité. Až do úmoru účastníků a někdy i až ke ztrátě jejich zájmu.

Při zařazování nejrozumnějších soutěží do etap dlouhodobých her bychom proto měli mít vždy na paměti, že ani my dospělí nechodíme rádi tam, kde si připadáme méněcenní, kde nemáme naději na žádný úspěch. A líbí se nám v prostředí, kde na ocenění a úspěch máme šanci, i když se musíme také namáhat, něco obětovat, napnout síly. A právě o tom je nakonec i myšlenka dobrých dlouhodobých her. Jistě by měly být hodně soutěživé, ale zároveň by měly být jejich nároky a úkoly účastníků natolik pestré a různorodé, aby alespoň v některé části hry měl každý šanci na úspěch. **Krtek**

Co na sebe, co s sebou?

Kdo chce vyrazit do přírody po vlastních, musí splňovat dva základní požadavky: dobrý zdravotní stav a chuť chodit na výpravy. Děti by měly hned zpočátku pochopit (a ty je to tedy musíš umět naučit), že rodinný výlet je o něčem jiném než oddílová výprava. Na rodinném výletě rodiče zajistí zpravidla úplně všechno, kdežto na výpravě se každý musí umět starat sám o sebe. Kdo podcení přípravu - obuje si špatné boty, zvolí nevhodné oblečení, zapomene si přibalit pláštěnku, vezme si málo jídla a pití - ten si výpravu doslova protrpí. Protože lze předpokládat, že oddíl bude do přírody vyrážet pravidelně, bude potřebovat každý člen vlastní výstroj a výzbroj.

Obutí a oblečení

V Pionýru i jiných dětských sdruženích existují i odborná doporučení, založená na mnohaletých zkušenostech, co je pro pobyty v přírodě nejvhodnější.

Pro pěší turistiku jsou vhodné pevné, lehké kožené boty s neklouzavou podrážkou. Chůze v terénu méně unaví v botách, dosahujících ke kotníkům, pevně obepínajících nohu. Měkká obuv (tenisky, kecky nebo dokonce páskové boty) mohou dětskou nohu dokonce poškodit. Podobně ale i těžké boty, např. „kanady“ dětem příliš neprospějí.

Oblečení má chránit před chladem, vlhkem, ale i velkým teplem. Mělo by být prodyšné, pohodlné, umožňovat volný pohyb. V chladnu si raději oblékneme několik vrstev oblečení než jeden silný svetr a bundu. Nezapomínáme ani v létě třeba na kšiltovku, chránící před sluncem, v zimě na teplou čepici a rukavice.

Prospěje, dohodne-li se oddíl na praktickém společném jednotném oblečení, které vyjadřuje jak příslušnost k pionýrům, tak i hrdost na právě tu „naši“ oddílovou partu.

Batoh, krosna, kletr...

Na výpravy nosíme skutečně jenom to, co potřebujeme. Velikost a tvar batohu by si měly děti pořizovat s ohledem na pěší turistiku. Popruhy nemají být moc krátké, aby netlačily do ramen, ani moc dlouhé. Batoh visící volně na zádech neumožňuje pohodlnou chůzi. Jeho těžiště má být co nejnižší a co nejbližší k zadům. Důležité je i správné zabalení věcí. Měkké věci - prádlo, svetr, tepláky ukládáme tam, kde se batoh bude dotýkat zad. Na dno dáváme těžší věci. Při balení je potřeba pamatovat i na to, kdy budeme co potřebovat. Například pláštěnka by měla být vždy nahoře.

A co ještě?

Baterku potřebujeme, kdykoliv někde přenocujeme, nebo se z výpravy vracíme za tmy.

Ešus má podobu trojdílné soupravy, větší a menší nádoby a víka. Lze do něj „servírovat“ celý oběd o třech chodech, lze v něm i uvařit pro 2-3 děti. Poslouží i jako úložný prostor na potraviny nebo pro křehké věci.

KPZ - krabička poslední záchrany - je malá rozměrově, ale velká co do praktičnosti. Nejvhodnější je malá plechová krabička od bonbónů nebo léků ve velikosti náprsní kapsy košile nebo běžné bundy.

Do „kápézetky“ lze uložit spoustu potřebných věcí: docela malou tužku, kousek složeného papíru na vzkazy, jehlu a nit, knoflíky, spínací špendlíky, náplast, škrtátko a zápalky (v nepromokavém obalu), mince (pětikorunová, desetikorunová, dvacetikorunová - dle volby). Někdo přidá tkaničku do bot, kousek prádlní gumy do trenýrek. Krabička by měla být vybavena tak, aby v případě nečekané nouze posloužila jako skutečná záchrana.

Kvalitní nůž by rovněž měl patřit, zvláště u starších členů, k povinné výbavě. Praktický je zavírací nůž. Kromě sady různých nástrojů má také obvykle otvírák na lahve a na konzervy, může mít i malé nůžky. Při práci s nožem je potřeba dodržovat určitá pravidla, aby nedošlo ke zranění. Po použití zavírací nůž ihned složíme, lovecký nůž dětem raději nedoporučujeme.

Píšťalka se hodí nejen při hrách, je praktická i v případě nouze k vyslání signálů např. pro ztracené dítě.

Polní láhev se nosí zavěšená na opasku. Na výpravách se však nejčastěji užívají PET lahve. Mají větší obsah, samy o sobě nic neváží.

Sekerku v bezpečném obalu (pouzdru) rozhodně využijeme k přípravě topiva.

Polní lopatku s sebou nosíme jen tehdy, pokud ji budeme skutečně potřebovat při stavbě a zasypávání ohniště, k přípravě odpadové jámy apod.

Mírek a Krtek

Oddílový zápisník

V základním vybavení každého pionýra by neměl chybět ani zápisník. Na jeho podobu jsou různé názory. Ve stánku Mozaika byly k mání tištěné Tábornické zápisníky, jakési „turistické učebnice“, kam si ovšem každý mohl ještě mnohé zaznamenat a doplnit. Jsou ale i zastánci toho, že nejlepší zápisník je ten, který si dítě tvoří samo. Fakt je, že co je psáno, je dáno a lépe zakotveno i v paměti (o tom jistě vědí hodně i tvůrci různých taháků před písemkami a zkoušením ve škole). V oddíle si podobu zápisníku můžete sjednotit. Může posloužit klasický „slovníček“ (formát A6) v pevných deskách. Může mít i formát A5, i ten se pohodlně vejde do batohu. Do zápisníku si na běžných schůzkách děti pořizují stručné záznamy, kresby a náčrtky toho, co budou potřebovat při oddílových výletech, mohou tam vlepovat jízdenky, vstupenky a jiné památky z výprav. Jistě nebudou chybět ani základní údaje o oddílovém životě, jeho symbolech a tradicích...

Po letech vyčerpávajícího výzkumu dospěli vědci ke zcela nečekanému objevu: motýl monarcha stěhovavý (*Danaus plexipus*) se podle nich při své cestě z Kanady do zimovišť v Mexiku řídí podle Slunce. Výzkum ale nekončí. Teď je potřeba zjistit, kde má motýl svůj sluneční kompas uložen, komentoval dosažený úspěch jeden z členů objevitelského týmu, entomolog Ivo Šauman z Biologického centra v Českých Budějovicích.

- Ministerstvo životního prostředí v ČR vyhlásilo boj igelitovým taškám. Čína také - k prvnímu červnu 2008 zakázala rozdávání igelitových tašek ve všech obchodech. Igelitové sáčky tenčí než 0,025 milimetru se přestanou vyrábět a distribuovat úplně. Čína spotřebuje na výrobu plastových tašek ročně 37 milionů barelů „černého zlata“. Igelitáky se stávají symbolem také africké krajiny stejně jako lvi a široké pláně. Někdy igelitových tašek létají vzduchem, vlají z korun stromů, plní ulice měst od Kapuského města po Casablancu. Také Britská vláda chce zakročit proti igelitovému moru.

- Statistika odhalila, že lidé tráví méně času před televizí. Zato Češi loni rekordně utráceli v kinech. 1,2 miliardy korun od 12,8 milionů diváků je nejvíce od roku 1994.

Agentury přinesly zprávu, že na Novém Zélandu zemřel tamní rodák sir Edmund Hillary, jeden z dvojice mužů, kteří v roce 1953 jako první vylezli na vrchol nejvyšší hory světa Ču-mu-lang-my (Mont Everest).

- Tým novinářů BBC v přestrojení za pracovníky charity vyvolal celoevropský úděl, když tajně pronikl do osmi českých ústavů pro handicapované děti a skrytou kamerou natočil, jak v nich personál zamyká chovance do zákonom zakázaných klecí a nechává je v nich žít jako zvířata v zoo. „To nejsou klece, ale postele s postranicemi,“ komentoval v Lidových novinách jeden tuzemský úředník záběry BBC na dítě stočené do klubíčka v posteli z ocelových prutů. České ministerstvo sociálních věcí nicméně připustilo, že objev britských novinářů nechá prošetřit.

- Astronomové objevili, že k Mléčné dráze míří obrovský vodíkový mrak. Jeho srážka s naší galaxií za 20 až 40 milionů let vyvolá exploze, které zrodí miliony nových hvězd, napsala s odvoláním na hvězdárské kruhy BBC. Co to udělá s matičkou Zemí, nikdo zatím nekomentoval.

- Radim Tolaz, zástupce ředitele Českého hydrometeorologického ústavu, varoval občany, aby

nepropadli lhostejnosti a nestali se neteční k příčinám současných klimatických změn a extrémních výkyvů počasí. To by mohl být počátek konce, řekl Tolaz, který je znám jako rozhodný stoupenec odpovědnějšího přístupu k ochraně životního prostředí.

- Agentury informovaly o teroristickém atentátu, při němž zahynula opoziční politička a očekávaná vítězka pákistánských prezidentských voleb Bénazir Bhuttová.

- Ze zveřejněné vzpomínky tehdejšího dozimetristy Milana Antolíka vyšlo najevo, že v roce 1976 došlo v jaderné elektrárně Jaslovské Bohunice na území tehdejšího Československa k havárii, která jen díky odvážnému nasazení techniků ve službě neskončila stejným zničujícím výbuchem jako proslulý Černobyl.

- Z nemocnice do dětského domova se přesunul Vendelín Čtvrtěk, čerstvě narozené dítě, které v Praze před Vánoci našel bezdomovec odhozené v popelnici. Vendelín již patrně našel nové rodiče. Odměněný bezdomovec ovšem tíhu umožněné změny života v řádného občana zatím nenese dobře.

Jedna velká záhada světa umění padla. Němečtí vědci zjistili z archivů, koho namaloval Leonardo da Vinci na portrétu Mony Lisy. V univerzitní knihovně objevili pár řádek, v nichž si jeden Florentin poznamenal na okraj listu, že da Vinci pracuje na třech obrazech. A mezi nimi právě na portrétu Lisy del Giocondo, manželky benátského kupce Francesca del Giocondo.

Z Ústředí Pionýra

Kandidatura na předsedu ČRDM

Na předsedu České rady dětí a mládeže kandiduje pro příští roky za sdružení Pionýr Jiří Let - Letík. Ne že by neměl do čeho píchnout - je vedoucí PS, člen ČRP a viceprezident mezinárodní organizace IFM-SEI - takže to nebylo úplně jednoduché rozhodnutí. Faktem ale je, že Pionýr, jako zakládající člen ČRDM, by se o takovou funkci měl pokusit. Tím spíš, že k aktivitě této „střechy“ dětských a mládežnických organizací v ČR máme někdy výhrady a leccos je třeba vylepšit - tohle je příležitost jak od výhrad přejít k jejich realizaci. Nicméně nic není jisté. Protikandidátem je totiž Aleš Sedláček, místopředseda ČRDM a současný místonáčelník Ligy lesní moudrosti. Držme Letíkovi palce.

Rušné dny

V souvislosti s přípravami Ledové Prahy a koncertu Děti dětem se pracoviště Ústředí opět změnila z velké části na skladiště potřebných plakátů, letáků a dalších pomůcek či spíše na dílny, kde se lepily obálky, rovnaly a skládaly tis-koviny. Rozhodně to tu ale nevypadalo, jako na nějakém úřadě.

Martin zabodoval

Poradu ústředí jsme v pondělí 28. 1. museli ukončit přesně na čas. Martin Bělohávek totiž poskytoval odpoledne živý rozhovor o Ledové Praze Radiožurnálu. Tím pádem se posluchači dozvěděli, že populární a oblíbenou akci pořádají pionýři. V jiných médiích se informace o „Ledovce“ objevují také, ale často vypadne právě to důležité slovo Pionýr.

Ve snaze přilákat více turistů i školních výprav se přerovská radnice rozhodla vybudovat v místní lokalitě pravěkých vykopávek Předmostí nový areál Mamutov. Mamutí kel, který přerovští archeologové objevili loni v říjnu v Předmostí, byl převezen na zámek v Přerově.

Světově proslulý fotograf Josef Koudelka v lednu oslavil 70. narozeniny. Od roku 1987 je francouzským občanem. Je jediným českým členem proslulé agentury Magnum Press.

Z ČRDM

V Brně se sešli laureáti Ceny Přístav

ČRDM uspořádala v pátek 11. ledna 2008 první setkání dosavadních laureátů Ceny Přístav - ocenění pro zástupce veřejné správy a samosprávy za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží.

Akce, konaná pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje Ing. Stanislava Juránka, se uskutečnila na výstavišti v Brně v rámci veletrhů cestovního ruchu GO a Regiontour. Kromě držitelů ocenění se v Brně sešli i zástupci organizací, které v minulých letech návrh na udělení ceny podávaly, a další představitelé dětských a mládežnických organizací.

„Cena je určena lidem, kteří jsou ve státní správě a samosprávě, především na té místní a regionální úrovni, dobrým a bezpečným přístavem pro naši činnost,“ uvedl předseda ČRDM a moderátor setkání Pavel Trantina. Připomněl také motto ocenění, které podle něj velmi pěkně vyjadřuje partnerství veřejné správy a neziskových organizací:

„Když půjdu před tebou, můžu splést cestu. Když mě necháš jít za sebou, můžu se ti ztratit. Když půjdeme vedle sebe, společně dojdeme k cíli.“

Setkání se zúčastnilo celkem šest laureátů Ceny Přístav, kteří v minulých letech ocenění obdrželi - Sylva Sládečková, Miroslava Smolíková, Václav Průcha, Jan Burda, Vít Beran a Petr Halada (předseda Pionýra a starosta Kamýku nad Vltavou). Spolu s ostatními přítomnými se postarali o to, že setkání bylo velmi inspirativní a neslo se v příjemném a přátelském duchu. Někteří z laureátů podrobněji představili své projekty a aktivity, za které v minulosti cenu obdrželi.

Sylva Sládečková, koordinátorka prevence kriminality z Městského obvodu Ostrava-Jih, zmínila především přestavbu kluboven z bývalých mateřských školek a fungování Centra volného času Kliku, o jehož zřízení se rozhodujícím způsobem zasadila.

Velice inspirativní bylo i vystoupení Václava Průchy, vedoucího oddělení mládeže, tělovýchovy a sportu Krajského úřadu Jihočeského kraje. Ten byl Cenou Přístav oceněn především za „Strategii podpory práce s dětmi a mládeží v Jihočeském kraji na období 2005 až 2008“.

S informační a finanční podporou volnočasových aktivit dětí a mládeže v kraji Vysočina seznámil přítomné Jan Burda, zástupce ředitele NIDM MŠMT a bývalý vedoucí oddělení mládeže a sportu na krajském úřadě. V následné diskusi své aktivity a názory přednesli i ostatní přítomní laureáti a jejich navrhovatelé z řad sdružení dětí a mládeže.

Věříme, že se tato setkání stanou do budoucna dobrou tradicí a místem pro setkávání partnerů z veřejné správy a samosprávy se zástupci dětských a mládežnických sdružení. **Převzato z www.adam.cz**

Témata zpravodaje ČRDM Archa na rok 2008.

- č. 2 Děti a média (uzávěrka příspěvků: 12. března)
- č. 3 Neformální vzdělávání v dětských sdruženích (uzávěrka příspěvků: 16. dubna)
- č. 4 Bambiriáda 2008 (dvojčíslo) (uzávěrka příspěvků: 9. června)
- č. 5 Až se zima zeptá, co jsme dělali v létě... (uzávěrka příspěvků: 20. srpna)
- č. 6 Děti a mládež jako politikum? (uzávěrka příspěvků: 1. října)
- č. 7 Krajské rady dětí a mládeže (uzávěrka příspěvků: 4. listopadu)
- č. 8 Být malou organizací...? (uzávěrka příspěvků: 1. prosince)

Napsali o kantorské soutěži

DTA (Dětská tisková agentura) - Praha 6. 1. 2008

Zlatý Ámos, anketa o nejoblíbenějšího učitele České republiky

Do školy je dobré se přihlásit v Praze a mít učitele s příjmením od K

Čtyřicet platných přihlášek přišlo do 15. ročníku ankety Zlatý Ámos. Celá čtvrtina je z Prahy a nejvíc oblíbených učitelů má příjmení začínající na písmeno K.

Čtyřicet platných přihlášek, to je rekord v patnáctileté historii ankety o nejoblíbenějšího učitele České republiky. Dosud největší počet platných přihlášek přišel ve školním roce 2004/2005, tedy ve 12. ročníku ankety. Tehdy bylo nominováno žáky a studenty 38 kandidátů. V tomto ročníku celá jedna čtvrtina přihlášek (10) přišla z pražských škol, sedm dalších ze Středočeského kraje. S trochou nadsázky je možné konstatovat, že oblíbení kantoři učí v Praze. Na druhé straně pouze jednoho oblíbeného učitele nebo učitelku našli žáci a studenti v krajích Karlovarském, Plzeňském, Pardubickém, Olomouckém a Zlínském. Na dotaz, čím to je, odpovídá ředitel ankety Zlatý Ámos Slávek Hrzal: „Já si vůbec nemyslím, že by v těchto místech České republiky nebyli na školách oblíbení učitelé nebo učitelky. Příčinu vidím spíš v tom, že naši kolegové v těchto krajích trochu podcenili propagaci ankety.“

Nejvíce přihlášek přišlo jako obvykle ze základních škol (30), v oblíbenosti mírně převažují ženy, kterých bylo nominováno 22, mužů 18.

Co bude následovat?

V lednu a v únoru proběhnou regionální kola ankety. V nich budou zástupci žáků a studentů své návrhy obhajovat. Regionální kola nebudou však ve všech krajích. „Samozřejmě vzhledem k počtu nominovaných bude regionální kolo zvlášť pro Pražáky a pro Středočechy. Kandidáty z ostatních míst pozveme vždy do toho kraje, kde jich bylo přihlášeno nejvíc a roli hraje i to, jak kraj anketu podporuje,“ vysvětluje Hrzal. Další regionální kola budou tedy v Liberci, v Brně a v Jihlavě. Podrobné informace včetně termínů jsou zveřejněny na www.zlatyamos.cz. Z regionálních kol postoupí 12 pedagogů do semifinále, které bude 12. března v Praze. Z něj pouze šest postoupí do finále 28. března v Praze v kongresovém centru Olšanka. Slavnostní korunovace nového Zlatého Ámose pak proběhne tradičně na Kantorském báli 29. března v Praze v Národním domě na Smíchově.

Předseda poroty se těší

Předsedou finálové poroty je od vzniku ankety MUDr. Jan Cimický. „Já se na finále každý rok těším. Vždycky mám trochu sevřenou duši a srdce, protože si uvědomuji, že vybrat lze jenom jednoho. Jeden dostane korunu a žezlo a bude rok Zlatým Ámosem. A to je velká odpovědnost. Já jim všem fandím a všem bych přál, aby byli tím Zlatým Ámosem, ale bohužel, zase to dopadne tak, že bude jenom jeden Zlatý Ámos,“ odpověděl Jan Cimický na dotaz, jak se těší na finále.

(DTA, Praha, tel 603 426 422, zlatyamos@zlatyamos.cz)

Pionýrský Sedmikvítek 2008

Hudba a divadlo – České Budějovice 19. 1. 2008

V sobotu 19. ledna 2008 se uskutečnil v Českých Budějovicích již 13. ročník Pionýrského Sedmikvítku v kategorii Hudba a Divadlo. Pořadatelské role se ujala Jihočeská krajská organizace Pionýra. Přihlásilo se 238 účastníků, z toho 148 soutěžících, na 33 vystoupení Hudba (5 kategorií), 12 vystoupení Divadlo (čtyři kategorie). Po celý den soutěží provázel moderátor Miroslav Mareš, pro mnohé znám pod přezdívkou Jetel.

Po půl deváté nejen porotou, ale i diváky zaplněný sál probudil svým vystoupením hrou na bubny Filip Stejskal, pak následoval maratón pěvecko-hudebních vystoupení. Od lidových písní přes folkové až po muzikálové melodie. Velkým překvapením bylo vystoupení šestileté Simony Novákové s písničkou Slza z tváře padá - tato malá dáma zpívala tak, že sál téměř oněměl úžasem. Následovala precizní hra kytarového dua Quaoar - Klára a Zuzana Vytiskovy a úspěšně zaujal pěvecký sbor Terasáček z Dětského domova Ústí nad Labem a jeho interpretace písní z rockové opery Jesus Christ Superstar. Sál téměř roztancovala rómská lidová píseň zazpívaná souborem Dětského domova z Horní Planě.

Každé vystoupení si našlo svého diváka. V oblasti hudby se o to postarali: sólista opery Jihočeského divadla Petr Dopita, Věra Pašková hudební pedagog, zpěvačka skupiny Jen Tak Tak Michaela Vadová, zpěvák a hudební pedagog Hudebního divadla Karlín Ondřej Izdný, zpěvák, herec, moderátor a režisér David Cody. Posouzení divadelní části se ujali: asistent režie a člen sboru Jihočeského divadla Jan Štech, divadelní dramaturgyně Jihočeského divadla Sylvie Vojíková, herec a režisér Plzeňského divadla David Cody, herec a režisér Plzeňského divadla Jan Pešek, herec Jihočeského divadla Jiří Kalát, divadelní dramaturg Českokrumlovského divadla Jiří Pokorný.

Opoledne byl sál vyhrazen pro mladé herce a jeviště se proměnilo hemžením různorodých pohádkových i nepohádkových postav. Zajímavé bylo zpracování vlastního představení s názvem Je to jen hra... od souboru Prdlouši z DDM J.Hradec. O veliké řepě - zahrály Šedé myšky z PS Obránců míru jako zajímavou kombinaci písniček a divadla. Za zmínku stojí i vystoupení souborů Střelka PS Čestice a děti z Dětského domova Most. Celý den byl velmi příjemný, všichni účastníci a diváci odcházeli s dobrým pocitem z prožitého dne a s myšlenkami na další ročník soutěže.

Radek Lenemajer

Pionýrský Sedmikvítek

Čtyři města na Vysočině v polovině listopadu ožila účastníky republikového finále Pionýrského Sedmikvítku v oblasti folklórního tance. Hlavní soutěž probíhala v Příbyslavi, další doprovodné kulturní a společenské akce probíhaly i v Chotěboři, Havlíčkově Brodě a Světlé nad Sázavou.

Sedmikvítku se zúčastnili i zahraniční hosté a tři soubory ze Slovenska a Maďarska. Ti měli i možnost navštívit sklárnu ve Světlé nad Sázavou, muzeum Karla Havlíčka Borovského nebo Skanzen Vysočina na Veselém kopci.

Nešlo ale jen o soutěžení. Setkaly se děti z různých zemí, různých kultur i různého věku, seznámily se i s folklórními prvky u nás neznámými. Zahraniční soubory zas obdivovaly zdobnost a krásu našich lidových krojů, netradiční slovanské i keltské tradice a zvyky, se kterými vystoupily české děti. Své zkušenosti si na mezinárodní úrovni vyměnili i vedoucí souborů a navázali i slibné perspektivní kontakty pro další spolupráci.

Akce spojené se Sedmikvítkem prospěly i propagaci Pionýra v místním tisku, rozhlase i kabelových televizích a jednotlivá vystoupení shlédly stovky diváků.

Text a foto KOP Vysočina

republikové finále v oblasti Folklórní tanec

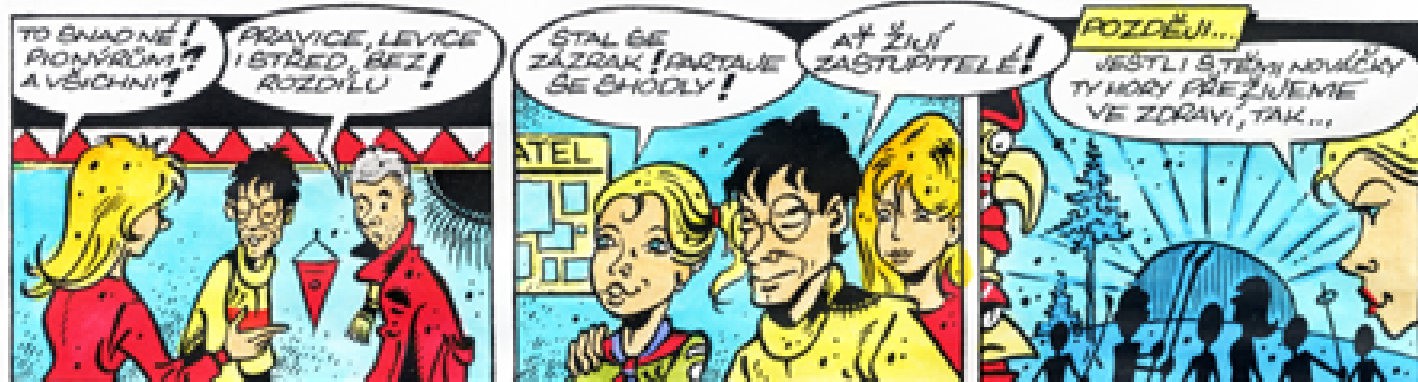
SILNÁ PĚTKA

NEČEKANÁ POMOC

S pomocí rodičů podařilo se upravit aspoň provizorně budoucí klubovnu. Mohou se konat schůzky.

NÁVĚT: KAREL KRTOČKA ©
SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

Příště: Vznikne nový problém i spor ve vedení: Vydají se Lvičata na pionýrský sraz i s rizikem neúspěchu v soutěžích?